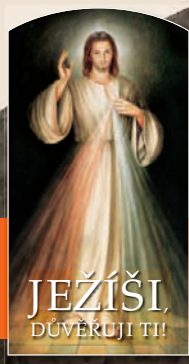

— APOŠTOL

BOŽÍHO MILOSRDENSTVÍ

„EUCHARISTIE JE MOJE
AUTOSTRÁDA DO NEBE.“

CARLO ACUTIS

ČASOPIS PRO ŠÍŘENÍ ÚCTY
K BOŽÍMU MILOSRDENSTVÍ

2025
20. ROČNÍK

1

*Draží přátelé,
držíte ve svých rukou první číslo „Apoštola“, které vychází
v Jubilejním roce 2025.*

*Tento rok je jubilejní i pro časopis „Apoštol“, protože je to
20. rok vydávání časopisu. Děkujeme proto milosrdnému
Pánu za milost, že použil nás, pallotiny, k hlásání poselství
o Božím milosrdenství, a děkujeme také vám za vaše mod-
litby a dary. „Apoštol“ je pro vás a nebyl by bez vás.*

*Naděje každého roku, i jubilejního, pramení z prázdného
hrobu. Ať Velikonoční poselství vás naplní radostí a poko-
jem, které k nám neustále proudí z Božího Srdce díky Božímu
milosrdenství.*

otcové pallotini

APOŠTOL BOŽÍHO MILOSRDENSTVÍ

časopis zaměřený na šíření úcty
k Božímu milosrdenství

Vychází čtyřikrát do roka

Vydává:

Společnost katolického apoštolátu – pallotini SAC

Adresa redakce:

Jámy 71, 592 32 Jámy

tel.: 566 502 855, mob.: 774 521 531

e-mail: redakce@apostol.cz

Bankovní spojení:

KB, č.ú.: 35-6219210237/0100

Redakce:

šéfredaktor P. Mgr. Wojciech Zubkowicz SAC

MUDr. Markéta Knobová

Mgr. Malgorzata Śwachová

Ing. Robert Pecha

Úryvky z Deníčku sv. Faustyny:

© Zgromadzenie MB Miłosierdzia

Warszawa, Żytnia 3/9, Polsko

Foto: Wojciech Zubkowicz, archiv ABM

Grafická úprava/typografie:

Josef Karhan, e-mail: josef@apostol.cz

Cena není stanovena. Redakce a tisk se hradí
z dobrovolných příspěvků na účet vydavatele
(viz bankovní spojení)

Imprimatur:

Církevní schválení

Arcibiskupství pražské č.j. 7908/2005

Za teologický obsah odpovídá

P. W. Zubkowicz SAC

MKČR E 16 339 • ISSN: 1801-5840

Tisk:

Tiskárna POLYGRAF, s.r.o.

511 01 Turnov, Modřišice 156

OBSAH

Úvodní slovo: Mons. Stanislav Příbyl	3
P. Jaroslav Brož: Kristus – spolehlivý most mezi Otcem a lidmi	4
K zamyšlení: Všichni jsme se narodili v nesprávném těle	6
Rozhovor s Mons. Jude Thaddeusem Okolo, apoštolským nunciem v ČR	8
Světlo světa / vzpomínka na otce biskupa Ladislava Hučka	14
Svatořečení bl. Carla Acutise	16
Knižní nabídka: Můj syn ... a svatý?	19
Budete mými svědky: 25 let od svatořečení sestry Faustyny	22
Korunka s Radiem Proglas	25
25 let svátku Božího milosrdenství 1/4	26
Pozvánka na svátek Božího milosrdenství	31
Svatý rok ve Slavkovicích / přehled	34
V. kongres o BM / program	35
Události / informace / nabídky	36
Nakladatelství Paulínky	38
Informace	39
Zadní obálka: Pozvánka na ustanovení poutní svatyně Božího milosrdenství	40

NADĚJE

České přísloví říká, že naděje umírá poslední. Ale pokud jsme věřící křesťané, tak víme a zakoušíme, že naděje vlastně neumírá. Naděje je jistota o tom, že „to“ dobře dopadne. Přičemž naše křesťanské „to“ zahrnuje ty nejvyšší cíle života člověka. Především je takovým cílem život sám o sobě. A ten směřuje k naději na život věčný.

Ze strany Boží, ze strany dárce našeho života, je všechno zajištěno, rozumějte: náš život. Bůh poslal svého Syna – Slovo. Toto Slovo o spáse (v životě věčném) se stalo tělem a přebývalo mezi námi. Živý Bůh, sám zdroj života, s námi sdílí náš lidský osud, a to se vším, kromě hříchu. Vrchol tohoto sdílení si připomínáme o Velikonocích: Kristus, Boží syn, dobrovolně podstoupil smrt a touto svou smrtí smrt přemohl. Z naděje na vykoupení se stala jistota vykoupení.

A kde tedy zůstává naděje, když je „všechno jasné“? Jenže ono ani zdaleka není „všechno jasné“. Tou velkou neznámou je náš postoj. Byli jsme sice vykoupeni, ale tento dar je třeba přijmout, abychom byli zachráněni neboli spaseni.

Osvojit si tento postoj a setrvat v něm po celý život není vůbec jednoduché. Proto je naděje také ctností, a to ctností božskou. Realita života nás totiž často od této naděje (nebo možná lépe od tohoto doufání) odrazuje. Kolem sebe vidíme zcela jiný obraz světa než ten, kde by byl Bůh vítězem. Různé formy zla, lidského utrpení a dilemat života nás mohou přivést k malomyslnosti, ke ztrátě víry, že Bůh je opravdu Pánem celého stvoření.

Tehdy je potřeba se ohlédnout a rozpomenout se, kolikrát nám už Pán dal důkaz své velikosti a lásky k nám. Kolik životních situací, které se zdály neřešitelné a zničující, jsme nakonec ustáli a ještě nás posunuly.

Letošní Svátý rok je rokem naděje. My sami si máme znovu naději osvojit a potom se stát apoštoly naděje pro druhé, kteří ve svém životě nevidí světlo na konci tunelu. Přeji nám všem, abychom posílení nadějí zářili jejím světlem. A lidé, kteří nás uvidí, ať naleznou v této naději útěchu, aby mohli znovu velebit Boha (srov. Mt 5,16).

+ Stanislav Přibyl,
biskup litoměřický

Každé náboženství, které má v nějaké podobě kněze, v nich vnímá prostředníky mezi Bohem nebo bohy na jedné straně a lidmi na straně druhé. Tuto roli kněze dobře vyjadřuje starořímské označení *pontifex* (z latiny *pons* = most a *facere* = dělat, konat, tvořit). Tak tomu bylo i ve starozákonném Izraeli. Je pravda, že tam hlavním a neopakovatelným zprostředkovatelem slova Božího zákona byl Mojžíš. Izraelité ho v hrůze z Boží blízkosti prosili, aby přistupoval k Bohu v jejich jménu jen on sám (srov. Ex 20,18–21; Žid 12,19). Ale on na Boží pokyn ustanovil svého bratra Árona a jeho syny, aby pro izraelský lid v dalších generacích konali kněžskou službu, která zjednává přístup k Bohu. Také o áronovských kněžích platí: „Každý velekněz je brán z lidu a bývá ustanoven pro lid v jeho záležitostech u Boha, aby podával dary a oběti za hříchy“ (Žid 5,1). Protože ale starozákonní kněží byli také hříšní lidé, kteří se nejprve sami museli očišťovat, nebyla jejich prostřednická služba dokonalá a plně účinná (srov. Žid 5,3; 10,11).

V prvních dvou kapitolách Listu Židům se dovídáme, že Ježíš má jedinečné podmínky k tomu, aby mohl být dokonalým knězem. Proč? Protože má plnou účast na obou stranách, které jako kněz – tvůrce mostu – spojuje. Jako Boží Syn je plně Bohem a má účast na jeho slávě. A jako syn Panny Marie je plně člověkem a nikdy jím nepřestal být a zůstane jím i ve slávě nebe navěky. Pojďme si tyto dva body osvětlit podrobněji.

V první kapitole Listu Židům se nám pomocí sedmi starozákonních citací dokazuje, že Ježíš je Boží Syn. Nejde tu o jeho věčné božské bytí, ale o stav, ve kterém nyní přebývá po svém vtělení, smrti a zmrtvýchvstání. Jako takový je i s naším lidstvím postavený výš než andělé. Klíčové jsou tu dva mesiášské výroky z žalmů. V Žl 2, který evokuje intronizační královský rituál, Bůh Otec říká

KRISTUS SPOLEHLIVÝ MOST MEZI OTCEM A LIDMI

Kristu: „Ty jsi můj syn, já jsem tě dnes zplodil“ (Žl 2,7; Žid 1,5). Vzápětí k tomu autor Listu Židům dodává slova Nátanova proctví o jednom z Davidových potomků: „Já mu budu otcem a on mi bude synem“ (2 Sam 7,14; Žid 1,5). A konečně jsou tu slova v žalmu určená mesiášskému králi: „Seď mi po pravici, dokud ti nepoložím jako podnož k nohám tvé nepřátele“ (Žl 110,1; Žid 1,13). Andělé jsou vedle toho jen služební duchové, kteří se Kristu klanějí (Žl 97,7; Žid 1,6) a jsou Bohem při různých příležitostech vysíláni jako poslové (Žl 104,4; Žid 1,7).

Kdyby Kristus byl ale jen v Boží slávě sám pro sebe, tak by to nestačilo na to, aby byl naším knězem. Proto nás List Židům v 2. kapitole ujišťuje o tom, že Ježíš je stále naším bratrem. Stal se jím tím, že přijal naše lidské tělo. To ho na dobu jeho pozemského

života ponížilo pod anděly (srov. Žid 2,7). Tehdy prošel také vším bolestným, čemu jsme my lidé na zemi vystaveni: bolestí, utrpením a smrtí. Tím ale s lidským rodem tak „srostl“, že může být ideálně naším knězem. Vše, co z našeho údělu přijal, přináší před Boha: „Vždyť ten, kdo posvěcuje, i ti, kteří jsou posvěcováni, mají stejný původ. Proto se neostýchá nazývat je bratry“ (Žid 2,11).

V Kristu tedy poznáváme, že kněžství spojené s novou smlouvou uzavřenou při poslední večeři a na kříži jeho krví, není pouze formální. Vychází přímo z Ježíšovy přirozenosti – božské i lidské. I když nikdo z Ježíšových současníků tehdy navenek nepoznal, že on je knězem poslaným od Otce, přesto jím byl od samého začátku své pozemské existence. List Židům klade Ježíši do úst v prvních okamžicích jeho života slova

žalmu: „Dary ani oběti jsi nechtěl, ale připravils mi tělo. ... Proto jsem řekl: Tady jsem, abych plnil tvou vůli“ (Žl 40,7.9.; Žid 10,5.7). Od vtělení v lůně Panny Marie Ježíš přinášel skrytě obět vlastního života ve svém těle. A protože „tělo“ je v biblickém pojetí nástroj vztahů s druhými, lze z toho vyvodit, že vnitřní podstata Ježíšovy oběti byla dvojí: daroval úplně sebe z čisté a nekonečné lásky Bohu i bližním. Bohu Otci se daroval v podobě úplné poslušnosti, která ho přivedla k smrti na kříži. A za nás, lidi, odevzdal svůj život na kříži, aby celé lidstvo vykoupil z otroctví hříchu a věčné smrti. Toto dvojí směřování Kristovy lásky se zjevuje ve dvou břevnech jeho kříže. Ukřížovaný a vzkříšený Pán je ten most, po kterém můžeme mít svobodný přístup k Otci.

P. Jaroslav Brož ■

Foto: Pinterest.cz

Foto: Josef (ABM)

VŠICHNI
JSME SE NARODILI
V NESPRÁVNÉM TĚLE

Křesťanství učí, že jsme se všichni narodili v nesprávném těle, protože je to tělo smrtelné a my jsme byli stvořeni k nesmrtelnosti – píše ve svém článku polský novinář Grzegorz Górný.

Církev říká, že v Božím království budeme, podle vzoru Krista, oblečeni do slavného, duchovního, zbožštěného a nezničitelného těla. Sv. Pavel apoštol ve svém dopise Filipským (3, 20-21) mluví o tom takto: „My však máme svou vlast v nebi, odkud také s touhou očekáváme spasitele Pána Ježíše Krista. On přemění naše ubohé tělo, aby nabylo stejné podoby jako jeho tělo oslavené. Způsobí to jeho moc, kterou si může podřídit všechno.“

Grzegorz Górný odkazuje také na sv. Pavla, který Korintským křesťanům vysvětluje: „Někdo snad řekne: „Jak mohou mrtví vstát? A jaké to budou mít tělo, až přijdou?“ Ty bláhový človče! Když zaséváš semeno, nezačne projevovat známky života, jestliže napřed neodumře. A zaséváš přece ne už tu budoucí rostlinu, ale jen pouhé semeno, například zrnko pšeničné nebo nějaké jiné. A Bůh mu dává tělo, jak sám chtěl, a každému semenu vlastní tělo. A nejsou všechna těla stejná, ale jiné je tělo lidí, jiné zase tělo dobytka, jiné je tělo ptáků, jiné tělo ryb. A jsou tělesa nebeská a jsou tělesa pozemská. Jiný je lesk těles nebeských, jiný těles pozemských. Jinak září slunce, jinak září měsíc, jinak září hvězdy. Dokonce i hvězda od hvězdy se liší leskem. Tak je tomu i se vzkríšením mrtvých. Do země se klade tělo, které podléhá zkáze, vstane však tělo, které zkáze nepodléhá. Do země se klade tělo, které budí ošklivost, vstane však tělo, které budí úctu. Do země se klade tělo slabé, vstane však silné. Do země se klade tělo živočišné, vstane však tělo zduchov-

nělé. Jako je tělo živočišné, tak je i zduchovnělé. Stojí přece i v Písmu: První ‚člověk‘, Adam, ‚se stal živou bytostí‘, poslední Adam však bude oživujícím duchem. Ale není napřed to, co je zduchovnělé, nýbrž to, co je živočišné, a potom teprve přijde to, co je zduchovnělé. První člověk byl utvořen ze země, je pozemský, druhý člověk je z nebe. Když někdo pochází ze země, ze země jsou i jeho děti. Když někdo pochází z nebe, z nebe jsou i jeho děti. My jsme na sobě nesli podobnost s tím člověkem, který pocházel ze země. Stejně tak ponejsem i podobnost s tím, který je z nebe.“ (1 Kor 15, 35–49)

Touha po věčném životě, která je vepsaná do srdce člověka, se netýká jen duše, ale také těla. Stačí, když se podíváme do tradic různých kultur, jejich mýtů a legend. Kdysi se lidé snažili vytvořit nápoj nesmrtelnosti, dnes naději na život věčný vidí v technice, vědě, počítačích. Způsob a podoba hledání se mění, podstata však zůstává: člověk touží po štěstí a po nesmrtelnosti.

Grzegorz Górný upozorňuje ve svém článku také na ideologii gender. Píše, že někteří lidé vidí naději na štěstí ve „změně pohlaví“, ve „výměně těla“ nebo „proměně těla“ pomocí medicíny.

Křesťanství nám připomíná – končí svůj článek Grzegorz Górný – že opravdová proměna těla se dokonává na druhé straně života, po smrti. Nikoliv mocí nebo schopnostmi člověka, ale Boha. Cestou k tomu není proto medicína, ale svatost, ke které jsme všichni povoláni a zváni.

*Redakčně zpracováno
na základě článku Grzegorza Górného
„Wszyscy urodziliśmy się
w niewłaściwych ciałach“,
www.wsieci.pl*

JEŽÍŠI, VKLÁDÁM V TEBE SVÉ SRDCE

*Poutní slavnost
sv. Petra a Pavla v Čáslavi
Foto: Petr Synek
(Člověk a víra)*

Rozhovor s Mons. **Jude Thaddeusem Okolo**, apoštolským nunciem v ČR

■ **Jste arcibiskup, ale častěji se na vás lidé obrací slovy „otče nuncie“. Kdo je nuncius?**

Apoštolský nuncius je osoba vyslaná papežem do nějaké země nebo k nějaké mezinárodní organizaci za tím účelem, aby ho tam trvale zastupovala. Proto je vedoucím diplomatické mise Svatého stolce zvané apoštolská nunciatura, která je obdobou velvyslanectví.

Obecně má apoštolský nuncius podobné postavení jako velvyslanec. Vykonává ty samé funkce jako velvyslanec a má stejná diplomatická práva. V některých zemích je nuncius také doyenem diplomatického sboru.

Kromě toho, že je apoštolský nuncius velvyslancem, je také akreditovaný u místní katolické církve. V této pozici působí jako úzký spojovací článek mezi Svatým stolicem a místní církví v dané zemi.

■ Jaké jsou povinnosti apoštolského nuncia?

Apoštolský nunciatus má zodpovědnost jak církevního, tak diplomatického charakteru. Má přispívat k upevňování svazků jednoty mezi papežem a místní církví.

Pokud jde o jeho působení v rámci místní církve, doprovází a podporuje biskupy a pěstuje úzké vztahy s biskupskou konferencí. Spolu s biskupy provádí konzultace, které jsou vedeny za účelem navržení kandidátů, jež by mohli být jmenováni biskupy.

V oblasti mezináboženského dialogu a ekumenické spolupráce mezi katolickou církví a jinými náboženskými společnostmi podněcuje takové vztahy a setkání, které přispívají k většímu porozumění mezi lidmi různého vyznání.

V kontextu vztahů mezi církví a státem s opatrností podporuje všechno to, co by ve společnosti mohlo zvýšit a konsolidovat vzájemné porozumění. Stejným způsobem

podněcuje mír a úsilí o rozvoj v dané zemi a mezi různými národy, spolupracuje při tematizaci záležitostí, které se týkají vztahů mezi církví a státem, a při přípravách mezinárodních smluv.

■ Vaše motto je: „Pane, ať vidím.“ Jaké poselství jím chcete sdělovat?

Bartimaios byl slepý, vyloučený ze společnosti, žebral na okraji cesty, neměl žádnou naději. Prostě jen přežíval. Když v Kristu rozpoznal Syna Davidova, Mesiáše, obrátil se na něj s jednoduchou prosbou: aby viděl. Samozřejmě, že měl na mysli běžný fyzický zrak. Z knihy proroka Izaiáše víme, že jedním aspektem Mesiášova poslání mělo být navrácení zraku slepým (Iz 35,5; Iz 42,7-9). Tím, že Bartimaios žádal o to, aby viděl, ukázal, a to ve větší míře než dav, který šel za Kristem, že má jasnější představu o Kristově identitě jako Mesiáše. A Ježíš neváhal a ocenil to.

Dnes, více než kdy jindy, potřebujeme jasně vnímat, co Bůh chce, abychom poznali, dělali a viděli. Jsme zaslepeni tendencemi davu, který nás obklopuje, a náklonnostmi sekulárního světa. Jsme slepí ke skutečným potřebám církve a jejímu poslání v dnešním světě. Jsme slepí na cestě ke svatosti a zapomínáme volat ke Kristu, aby nás z naší slepoty uzdravil.

Jak víte, pokud změním způsob, jímž se díváme na různé věci, věci, které vnímáme, se změní, a především věci, které začneme vidět v novém světle, změním nás. Vnímání hraje velkou roli.

Když tedy prosíme o to, abychom viděli, odvažujeme se k velkému kroku. Nežádáme o bohatství a blahobyť, ani o čest a slávu, ani o materiální věci. Ale prostě Pána prosíme, abychom ho mohli zakoušet ve svém životě, abychom vnímali realitu tak, jak ji vidí on. Prosíme ho, aby ho vidělo celé lid-

*Poutní mše sv.
v Janovicích
Foto: Roman Polách
(Člověk a víra)*

Mše sv. v Opavě
Foto: Roman Polách
(Člověk a víra)

stvo a vidělo věci, které činí. To je obrovská moudrost. Pokud dostaneme tento dar, věci v našem životě se zcela změní. Měli bychom se společně modlit za to, abychom měli oči otevřené a viděli skutečnost kolem sebe. Znamená to také, že budeme lidi a věci nahlížet v pozitivním světle. Znamená to, že doceníme vizuální harmonii a budeme vnímat věci nejen pouhým fyzickým zrakem. To je všechno. Je to sice obrovský úkol, ale je možný.

Maria, matka Ježíšova, byla první, která spatřila pravou tvář Boha v jeho lidské podobě. Rozuměla svému Synu a potřebám světa. Přijala za svou chudobu a rozvážnost, ačkoli byla matkou Boží.

Papež František ve své apoštolské konstituci určené zasvěceným osobám žijícím

kontemplativním způsobem života (Hledání Boží tváře – *Vultum Dei quaerere*, 29. června 2016) uvádí, že hledání Boží tváře znamená touhu po hlubším zakoušení Boha.

Ve světě nastane mír, pokud umožníme, aby se věci ukázaly takovými, jakými jsou, objektivně, bez vnučování svých vlastních subjektivních interpretací a výrazů. A jde ještě o něco více. Pokud dokážeme vidět všechno Božíma očima, pak bude tento svět úžasným místem.

■ Jak byste vyjádřil slova „Ježíši, důvěřuji Ti“ ve vaší mateřštině?

V mé mateřštině Igbo říkáme: „Jesu, atukwasaram gi obim.“ Doslova to znamená: „Ježíši, vkládám v Tebe své srdce.“ Když někdo vkládá v jiného člověka své

srdce, vyjadřuje tím velkou důvěru. Jde o zřeknutí se sebe sama. Lidé v mé zemi velmi dobře rozumějí tomu, co to znamená důvěřovat. Myslím si, že tomu rozumějí všichni lidé. Pokud je důvěra zklamána, je to bolestné. Je to, jako když někdo někomu ukradne srdce. Pokud říkáme Kristu, že mu důvěřujeme, je to začátek naplněného života. Vede nás to k důvěře v druhé lidi a pak také k důvěře v sebe sama.

■ Jak je poselství Božího milosrdenství chápáno v Nigérii a jaké projevy má úcta k němu?

Poselství Božího milosrdenství je v Nigérii, a to v každé diecézi, velmi dobře známé a věřící si ho velice váží. Jsou tam také řeholní kongregace a společenství zasvěcená Božímu milosrdenství, a to Otcové Božího milosrdenství a Sestry Božího milosrdenství. Svátek Božího milosrdenství je hojně rozšířeným, včetně novény, která začíná na Velký pátek. Lidé ve tři hodiny odpoledne rádi přerušují svou činnost a modlí se Korunku k Božímu milosrdenství. Dokonce si na třetí hodinu nastavují upozornění, které jim připomene, že je čas na Korunku.

■ Kdy jste se poprvé setkal s obrazem milosrdného Srdce Ježíšova?

Poprvé jsem viděl obraz od sestry Faustyny v 80. letech, kdy jsem byl ještě v semináři. Měl jsem u sebe obrázek milosrdného Srdce Ježíšova. V roce 1998, když jsem byl v Trinidadu a Tobago, v St Patrick's Newtown, na tamějším poutním místě, pravidelně jsme se modlili Korunku k Božímu milosrdenství a od prvního pátku také příslušnou nověnu. Bylo to ještě předtím, než došlo k oficiálnímu církevnímu schválení. V roce 2005 jsem jel do Krakova, abych pro zmíněné poutní místo v Trinidadu získal ostatek sestry Faustyny.

■ V té části Nigérie, kde jste vyrůstal, žije z většiny muslimské obyvatelstvo. Jak muslimové vnímají Boží milosrdenství?

V islámu je pojetí Božího milosrdenství zásadní a je zakotveno ve víře, kterou muslimové vyznávají. Věří, že Allah (Bůh) je „*Ar-Rahman*“ (Nejvyšší Milosrdný) a „*Ar-Raheem*“ (Zvláště Milosrdný). Tato jména patří mezi ta, která jsou v koránu nejčastěji zmiňována a poukazují na to, že milosrdenství je základním atributem Boha. Milosrdenství je chápáno jednak jako podstata Boha, jednak jako jeho identita.

Muslimové jsou nabádáni k tomu, aby toto poselství milosrdenství uváděli do praxe ve svém každodenním životě tím, že budou laskaví k druhým. Očekává se od nich, že budou v tomto smyslu dávat svými skutky i slovy dobrý příklad ostatním. Podle nich Boží milosrdenství zahrnuje všechno a vztahuje se na celé stvoření, včetně věřících i nevěřících. Proto se je v mezináboženském dialogu, který podporujeme, snažíme upamatovávat na to, aby přijali odpovědnost tím, že budou vůči druhým jednat milosrdně a soucitně, čímž budou přispívat k míru a porozumění ve společnosti.

■ Jak křesťané chápou Boží milosrdenství?

Křesťanství učí, že Boží milosrdenství je jeden z největších Božích atributů, který odráží jeho nekonečnou lásku, soucit a odpuštění, jež chová k lidstvu. Bůh je milosrdenství a své milosrdenství projevuje bezpodmínečně a různým způsobem. Boží milosrdenství je chápáno jako výraz Boží bezpodmínečné lásky vůči každému člověku, nehledě na jeho hříchy nebo nedostatky. Projevuje se odpuštěním hříchů. Bůh odpouští hříchy a nabízí spásu všem, kdo jich litují a hledají odpuštění. Nad to nade všechno je Ježíš Kristus, Boží Syn, svým živo-

tem, smrtí a zmrtnýchvstáním tím největším projevem Božího milosrdenství a nabíží spásu a věčný život těm, kdo v něj věří.

V odpovědi na to křesťané zakoušejí Boží milosrdenství v nejrůznějších podobách. Nemají být pouhými pasivními pozorovateli a příjemci Božího milosrdenství, ale musí vynaložit také své osobní úsilí, aby byli součástí milosrdenství. Musí o něj prosit a uvádět ho do praxe v konkrétních skutcích vykonaných po druhé.

Ve svátosti smíření, kterou také označujeme jako zpověď, se křesťané usmířují s Bohem a se svými bližními. Vyznávají své hříchy, dostává se jim rozhřešení a v odpuštění hříchů konkrétně zakoušejí Boží milosrdenství.

Napříč staletími najdeme řadu svatých, kteří katolíkům pomáhali hlouběji zakoušet Boží milosrdenství. Z dob nedávných se můžeme nechat inspirovat svatým Janem Pavlem II. a svatou Faustynou Kowalskou. Předtím to byli svatá Markéta Marie Alacoque, svatá Gertruda, svatý Jan Eudes, svatá Veronika Giuliani, sestra Josefa Menendez, která ještě nebyla svatořečena, nebo svatý Kladius de la Colombiere.

Kristus nás svým učením povzbuzuje k tomu, abychom konali fyzické a duchovní skutky milosrdenství. Abychom například sytili hladové, navštěvovali nemocné, pomáhali těm, kteří jsou bez domova, utěšovali sklíčené. Jde o způsoby, jak ztělesňovat Boží milosrdenství a sdílet ho s druhými.

Osobní modlitba a rozjímání o Božím milosrdenství jsou nedílnou součástí křesťanské spirituality. Pomáhají věřícím růst v pochopení Božího milosrdenství a jeho docenění. Mnozí katolíci se v poslední době začali modlit Korunku k Božímu milosrdenství, shromažďují se v hodinu milosrdenství k modlitbě, slaví neděli Božího milosrdenství a na tuto slavnost se připravují modlit-

bou nověny, která začíná na Velký pátek.

Křesťané se takto snaží přijmout Boží milosrdenství do svého života a šířit ho dál tím, že Kristovu lásku a soucit promítají do svých skutků a vztahů.

■ Kým je pro vás Ježíš Kristus?

Ježíš Kristus je pro mě Boží Syn, který se stal člověkem, žil náš život, učil a zemřel za nás za všechny. Je Spasitelem lidstva. Hlubokým a upřímným způsobem projevoval svou lásku k nám lidem. Ztělesňuje Boží lásku, milosrdenství a odpuštění. Svým životem, učením, smrtí a zmrtnýchvstáním nám otevírá cestu k věčnému životu a k hlubšímu osobnímu vztahu s Bohem. Ježíš je náročný kámen naší víry, vede naše skutky, pomáhá nám a inspiruje nás, abychom žili nezištný život v soucitu a službě. Hluboká osobní zkušenost s Ježíšem ukazuje, že je v nás stále živý a je s námi duchovně ve spojení. Po pravici Boha, svého Otce, se za nás přimlouvá a chce nás jednou přivítat ve věčném domově, kde je dost příbytků pro všechny.

■ Mnozí ztratili svou naději v Boha, v lidi a v tento svět. Jakou naději nám přináší Svatý rok? Co můžeme očekávat?

Svatý rok je v katolické církvi zvláštním rokem odpuštění hříchů a dluhů a příležitostí k všeobecnému odpuštění. Je to čas, v němž můžeme začít všechno úplně od začátku, a má své kořeny v židovské tradici, kdy byl jubilejní rok každých 50 let a během něj byli propouštěni otroci a vězni a byly promíjeny dluhy. Počátek tradice Jubilejního roku v katolické církvi se datuje do roku 1300, kdy papež Bonifác VIII. vyhlásil první Svatý rok. Od té doby se řádné Svaté roky obecně slaví každých 25 nebo 50 let, mimořádné jsou pak vyhlášovány podle potřeby.

Slavnosti spojené s Jubilejním rokem

často zahrnují poutě na posvátná místa, zvláště do Říma. Poutníci jsou vyzýváni, aby prošli Svatými branami čtyř bazilik maior, tedy baziliky svatého Petra, svatého Jana v Lateráně, Panny Marie Sněžné a svatého Pavla za hradbami, nebo katedrál či těch svatých míst, která jsou k tomu po celém světě určena, a tak se jim dostalo zvláštního požehnání a milosti.

Posledním mimořádným Jubilejním rokem byl Svatý rok milosrdenství 2015–2016 vyhlášený papežem Františkem, který jím chtěl zdůraznit Boží milosrdenství a odpuštění. V roce 2025 budeme slavít řádný Jubilejní rok, jehož tématem je „Poutníci naděje“. Svatý otec nás vybízí k tomu, abychom byli lidmi naděje, ne lidmi zoufalými. Je to pro nás také pozvání k tomu, abychom si znovu k ruce vzali encykliku papeže Benedikta XVI. o naději.

Nadcházející Svatý rok nám katolíkům, jakožto poutníkům naděje, nabízí jedinečnou příležitost obnovit svou víru a najít v Božím milosrdenství naději. Máme možnost připojit se k nejrůznějším plánovaným aktivitám, abychom tak prohloubili svůj vztah s Bohem tím, že budeme hledat jeho milosrdenství.

Když jsme na pouti, vidíme druhé, kteří jsou možná v horší situaci než my, slyšíme svědectví těch, kteří zakusili Boží milost, a dokážeme si najít čas, abychom se zastavili a naslouchali Božímu hlasu v našem nitru. Tato setkání v tichu jsou pro nový začátek velice důležitá.

Těm, kteří se chtějí Svatého roku nějakou formou zúčastnit, se nabízí příležitost k posílení smyslu pro celosvětové společenství katolíkům tím, že Jubilejní rok přivádí na společnou duchovní cestu lidí z nejrůznějších kultur a prostředí.

Tím, že během Svatého roku konáme skutky milosrdenství, jak fyzické, tak

*Během mše sv.
u sestry Boromejek
v Praze v roce 2022
Foto: Lucie Horníková
(Člověk a víra)*

duchovní, umožňujeme, aby se do našeho počínání promítala Boží láska. Většina kázání a projevů bude během Jubilejního roku zaměřena na to, jak je důležité si uchovávat naději a důvěru v Boha, a to i v okamžicích, které jsou pro nás výzvou. Když je budeme poslouchat a číst, mohou nás obohatit o to, jak druzí chápou toto Boží poselství.

■ **Otče nuncie, máme velikou radost, že v neděli 27. dubna 2025, v den Svátku Božího milosrdenství, přijedete do Slavkovic a v 15 hod. budete sloužit mši svatou. Děkuji vám za rozhovor a prosím vás o požehnání všem, kdo potřebují Boží milosrdenství, a těm, kteří se tento den vydají na cestu do Slavkovic.**

*„Kéž vám Pán žehná a je vaším strážcem.
Kéž nad vámi zazáří jeho tvář a smiluje se nad vámi.
Kéž k vám obrátí svou tvář a naplní vás svým milosrdenstvím a svým pokojem“
(srov. Nm 6,24-26).*

Přip. P. Wojciech Zubkowicz, SAC

SVĚTLO SVĚTA

VZPOMÍNKA NA OTCE BISKUPA
LADISLAVA HUČKA

Foto: Jiří Macháně

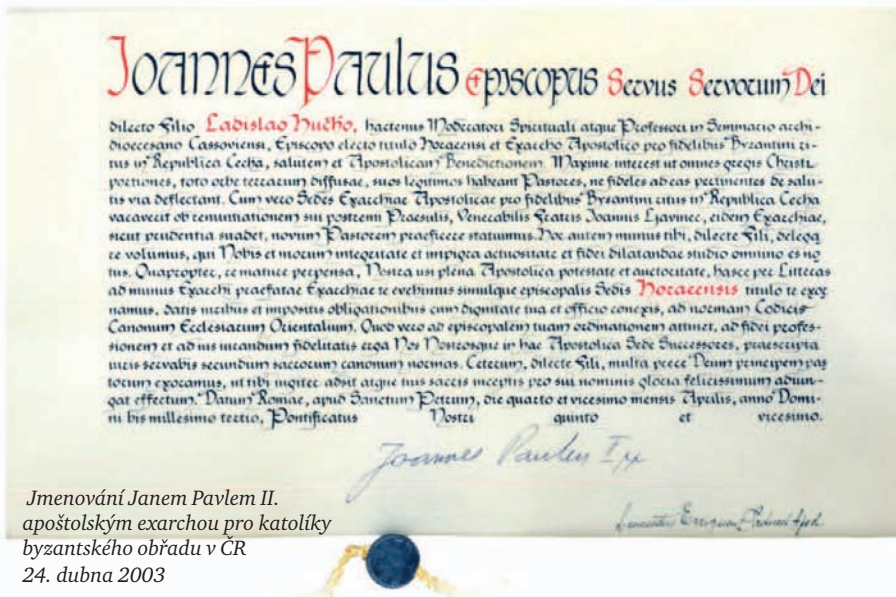
„Jen život plodí život a jen svatý a šťastný křesťan, který rád odpouští a nikoho neodsuzuje, vzbuzuje zájem, přitahuje své bližní. Chraňme se toho, aby se stalo to, na co upozorňuje papež František: „Bděte, aby se z víry nestávala ideologie a z milosrdné lásky pouhá filantropie.“ Ať svítí naše světlo lidem, aby viděli naše dobré skutky (k čemuž patří na prvním místě milosrdenství a odpuštění) a vebili našeho Otce v nebesích.“
(srov. Mt 5,16)

Těmito slovy zakončil své kázání biskup Ladislav Hučko 11. června 2016, když se ve Svatém roce milosrdenství konala mimořádná pouť k Božímu milosrdenství ve Slavkovicích. Otec biskup několikrát navštívil Slavkovice. Třikrát se zúčastnil kongresů o Božím milosrdenství a velmi uvítal iniciativu otců pallotínů zavést od září 2021 ve Slavkovicích modlitbu za jed-

notlivé diecéze. Pro modlitbu za Apoštolský exarchát byl stanoven každý rok měsíc leden. A právě v lednu (14. 1. 2025) otec biskup zemřel.

Biskup Ladislav Hučko byl exarchou Apoštolského exarchátu Řeckokatolické církve v ČR. Narodil se v Prešově v roce 1948. Chtěl být knězem, komunisté mu v tom ale překáželi. Proto v letech 1966-1971 vystudoval experimentální fyziku na Přírodovědecké fakultě UPJŠ v Košicích. Poté pracoval v Bratislavě a v Ostravě a zároveň působil v neformálních skupinách. V letech 1992-2000 studoval teologii na Papežské lateránské univerzitě v Římě. Studia ukončil doktorátem. Na kněze byl vysvěcen 30. března 1996. Od roku 2000 vyučoval dogmatickou teologii na Teologickém institutu v Košicích. Současně vykonával službu v Geriatrickém centru sv. Lukáše v Košicích. Rok působil jako spirituál v Kněžském semináři sv. Karla Boromejského v Košicích. Založil teologický časopis Verba Theologica, který společně vydávají teologické instituty v Košicích a na Spišské Kapitule, a byl jeho šéfredaktorem. Dne 24. dubna 2003 byl papežem Janem Pavlem II. jmenován apoštolským exarchou pro katolíky byzantského obřadu v ČR. Na biskupa byl vysvěcen 31. května v Praze.

Jsmo vděční Bohu za dar otce biskupa. Otec biskup zvolil pro své biskupské heslo slova z evangelia podle sv. Jana: „Já jsem světlo světa.“ (J 8,12). Kéž mu Pán – Světlo světa, kterému biskup Ladislav sloužil a kterého hlásal, otevře brány nebe.

Při pohřbu řeckokatolických biskupů a kněží, duchovní, který vede pohřební obřady, říká u rakve následující modlitbu: „Náš Pán a náš Bůh Ježíš Kristus, který tě upevňoval ve víře a posilňoval v boji za dobrý křesťanský a biskupský život, ať přijme toto pomazání a ať pro olej své štědrosti odpustí ti všechny hříchy, kterých jsi se dopustil z lidské slabosti, a ať ti dopřeje získat odměnu se všemi svatými, kteří ho oslavují.“

Následně vezme olej a při slovech „Aleluja“ třikrát vyleje ve tvaru kříže olej na obličej zesnulého. Hned poté se na tvář zesnulého položí plátno, které zahálí jeho obličej až do chvíle vzkříšení.

Na rozdíl od římskokatolické církve, řeckokatolická církev nepoužívá při biskupském a kněžském svěcení olej. Pomazání olejem po smrti je proto potvrzením a doplněním Božího vyvolení a biskupské nebo kněžské důstojnosti obdržené ve chvíli svěcení. Zároveň je tento obřad („pro olej Boží štědrosti“) prosbou za odpuštění hříchů, aby zemřelý mohl získat odměnu od Pána, kterému sloužil po celý svůj život.

SVATOŘEČENÍ BL. CARLA ACUTISE

V NEDĚLI 27. DUBNA,
V DEN SVÁTKU BOŽÍHO
MILOSRDENSTVÍ,
V JUBILEJNÍM ROCE 2025,
BUDE SVATOŘEČEN
BL. CARLO ACUTIS.

Carlo Acutis se narodil 3. května 1991 v Londýně v bohaté italské rodině jako jediné dítě. Rodiče pracovali v bankovním sektoru a pojišťovnictví. Spolu s rodiči, ještě jako dítě, se přestěhoval z Londýna do Milána. V sedmi letech Carlo přistoupil k prvnímu sv. přijímání a snažil se přijímat co nejčastěji. Jednou týdně se zpovídal a ve 12 letech byl biřmován.

Maminka Carla Acutise vypráví, že Carlo už jako dítě velmi rád chodil do kostela, pomáhal bezdomovcům a chudým dával své kapesné. Staral se o přátele z rozvedených rodin, zval je do svého domu, aby je podpořil a potěšil. Hájil práva zdravotně postižených a i ve škole se zastával zdravotně postižených vrstevníků. Rád cestoval, z poutních míst nejraději navštěvoval Assisi (více než jiná místa). Od malička rád hrál počítačové hry, sledoval komiksy a byl velkým nadšencem do počítačů (geekem). Od 11 let projevoval soustředěný zájem o eucharistické zázraky, začal je sepisovat, katalogizovat a když se v roce 2005 naučil programovat, vytvořil pro ně webové stránky s vlastním komentářem. Na těchto webových stránkách mj. prohlásil: „Čím více Eucharistie dostá-

váme, tím více se staneme jako Ježíš, takže na této zemi budeme mít předzvěst nebes.“

Na přelomu září a října 2006 onemocněl progresivní leukémií podtypu M3, která se zpočátku projevovala jako chřipka. Když byla nemoc diagnostikována, zbýval Carlovi asi týden života. Nabídl nést své bolesti jak za papeže Benedikta XVI., tak i za katolickou církev. Prohlásil „Nabízím všechno utrpení, které budu muset trpět, Pánu, za papeže a církev.“ Požádal rodiče, aby ho vzali na pouť na místa eucharistických zázraků, ale jeho rychle se zhoršující zdravotní stav to již nedovolil. Na otázku ošetřujícího lékaře, zda trpí bolestí, odpověděl: „Existují lidé, kteří trpí mnohem víc než já.“ Zemřel 12. října 2006 v 6:45 ráno na leukémii ve věku patnácti let. Podle svého přání byl pohřben do země na městském hřbitově v Assisi.

Čtyři roky po Carlově smrti se v den jeho úmrtí Carlově 44leté matce narodila dvojčata.

K tomu, aby Carlo Acutis mohl být svatořečený, byly potřeba dva zázraky. Za první zázrak, který vedl k blahořečení Carla Acutise, se považuje uzdravení sedmiletého chlapce v Brazílii v roce 2014. Chlapec byl uzdraven z vážného onemocnění slinivky. V roce 2019 bylo tělo Carla Acutise přeneseno do baziliky v Assisi, kde je možné ho vidět a uctívat. Carlo Acutis byl papežem Františkem blahořečen v bazilice v Assisi 10. října 2020.

Druhý zázrak, který vedl ke svatořečení, se odehrál v roce 2022. Mezi mnoha poutníky u hrobu byla v pátek 8. července 2022 Liliana z Kostariky. Poklekla, pomodlila se a zanechala dopis u hrobu Carla Acutise. Byla

to slova naděje, která zahalovala nejhorší úzkost matky. Šest dní předtím, 2. července, její dcera v noci spadla z kola na cestě domů v centru Florencie, kde od roku 2018 studovala. Zprávy přicházející z florentské nemocnice Careggi byly zdrcující. Velmi vážný úraz hlavy, operační zákrok kraniotomie, odstranění pravé týlní kosti, aby se uvolnil tlak, a téměř nulová naděje na přežití.

Onoho 2. července se Lilianina maminka začala modlit k blahoslavenému Carlu Acutisovi a 8. července se vydala do Assisi. Téhož dne přišla z nemocnice zpráva: její dcera Valeria spontánně obnovila dýchání, druhý den se opět začala pohybovat a částečně i mluvit. 18. července CT vyšetření ukázalo, že krvácení zmizelo, a 11. srpna byla už

dívka převezena na rehabilitační terapii. A už po týdnu bylo jasné, že k úplnému uzdravení chybí jen krůček. 2. září matka s dcerou přišly do Assisi ke hrobu Carla Acutise, aby mu poděkovaly za uzdravení.

-red-

Zdroj: *watican.news*,
wikipedia, *idnes.cz*

V neděli 27. dubna, v den svátku Božího milosrdenství, poděkujeme za svatořečení Carla Acutise. Po hlavní mši svaté, kterou bude v 15.00 hod. sloužit otec nuncius Jude Taddeus Okolo, se bude od 17.00 hod. konat koncert skupiny Good work.

Můj syn ... a svatý?

Když mě někam pozvou, abych vyprávěla o svém synovi, jednou z častých otázek je, jak se cítím coby maminka blahoslaveného. Spousta lidí si asi myslí, že máme-li výjimečného syna, dělá to z nás automaticky svaté, ale tak to bohužel není. Každý má svobodnou vůli a každý se musí stát svatým sám. Carlo se za nás může u Boha přimlouvát, ale nemůže za nás „odpracovat“ naše posvěcení.

Náš syn vždycky prohlašoval, že posvěcení duše je především dílo Boží. Pán se svobodně rozhoduje, jakou pomoc každému z nás nabídne, ovšem my máme plnou svobodu v tom, jak na jeho milost odpovídáme, jak tyto prostředky použijeme. Můžeme je použít i promarnit, vyzískat z nich málo či mnoho. Hlavní zodpovědnost za to nese každý sám.

Carlo po několik let vyučoval náboženství děti jen o pár let mladší; aby jim pomohl v duchovním růstu, vymyslel návod, jak se stát svatými. Stálo tam:

1. Snaž se chodit co nejčastěji na mši svatou a ke svatému přijímání.
2. Když budeš v kostele, setrvej chvílku v tiché adoraci před svatostánkem, kde je přítomný Ježíš: uvidíš, jak porosteš ve svatosti!
3. Pamatuj na to, aby ses denně pomodlil růženec nebo aspoň desátek.
4. Každý den si přečti kousek z Písma svatého, nejlépe z evangelií.
5. Máš-li tu možnost, zpovídej se každý týden nebo co čtrnáct dní, a to i z lehkých hříčů.
6. Často nabízej Pánu Ježíši a Panně Marii drobné oběti a modlitby, abys pomohl i jiným.
7. Pros o pomoc svého anděla strážného, aby se stal tvým nejlepším přítelem.

Až dnes mi plněji dochází, jak hloubavý to byl chlapec: v jistých ohledech vykazoval analytické myšlení hodné univerzitního profesora. Troufla bych si jej nazvat prorokem, který předběhl svou dobu a v Božím světle nahlížel do budoucnosti; správně odhadl, jakých proměn se dočkáme v soudobém světě. Pravidla naší společnosti diktují sociální sítě a lidé se často stávají jejich otroky. Mnozí se snaží získat co nejvíc kontaktů, své štěstí či hodnotu odvozují od množství rozkliknutí a lajků u svých příspěvků a propadají depresi, když nemají dost velkou sledovanost. Jako bychom se vrátili do časů starověkého Říma, kde se palcem nahoru či dolů rozhodovalo o něčím životě či smrti! Není to nic jiného než špatně skrývaná „skartační kultura“, o níž často mluví papež František, která vše slabší eliminuje a odhazuje.

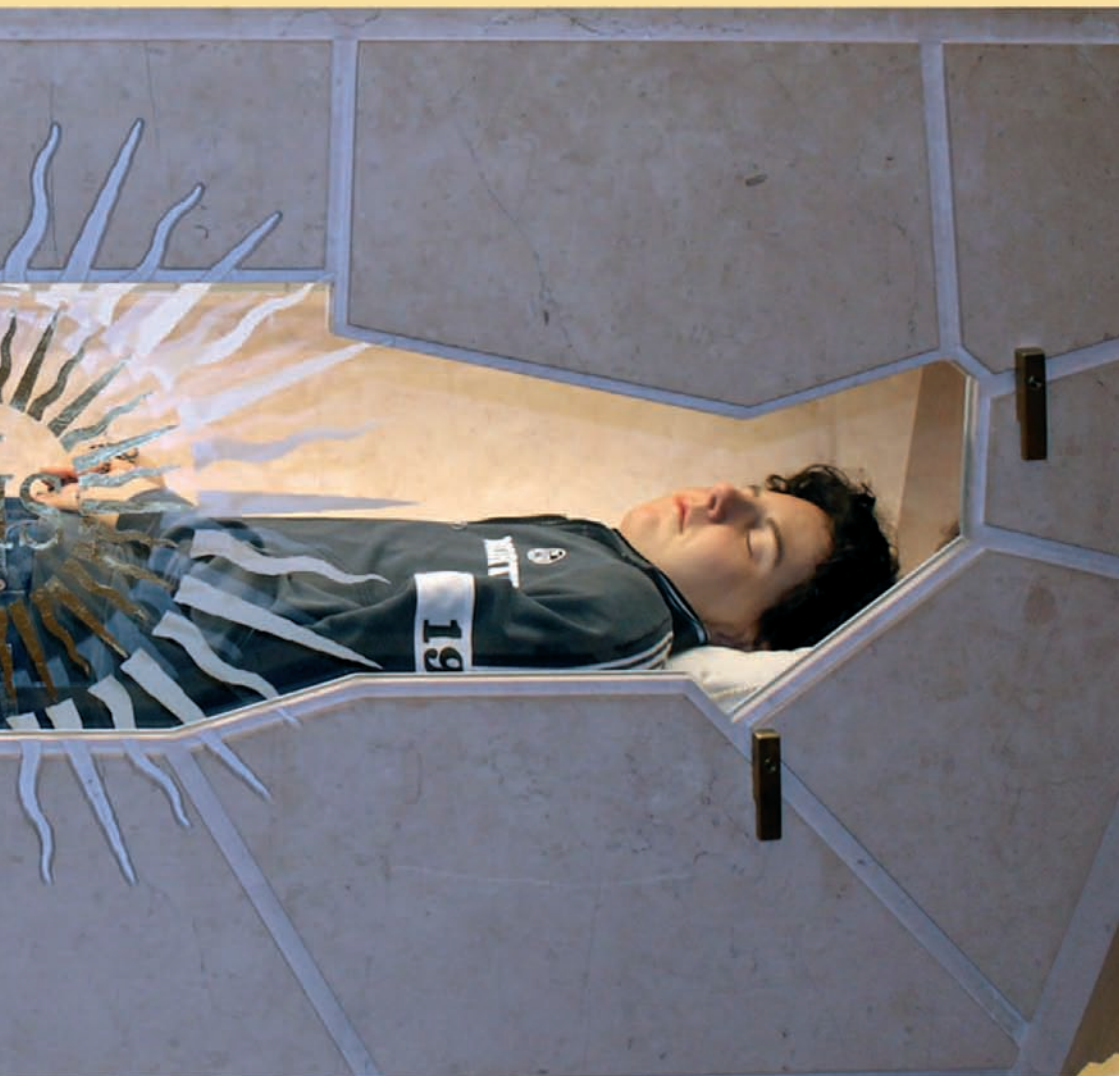
Úryvky z knihy Antonie Salzano Acutis „Tajemství mého syna“,
Nakladatelství Doron 2024, brož., 280 str. Cena (www.doron.cz): 314 Kč.
Knihu si můžete objednat také na tel. č.: 606 771 574.

HROB CARLA ACUTISE

„NEBOJ SE, PROTOŽE JEŽÍŠOVÝM VTĚLENÍM SE SMRT STÁVÁ ŽIVOTEM, A NENÍ TŘEBA PŘED NÍ UTÍKAT: NA VĚČNOSTI NÁS ČEKÁ NĚCO NAPROSTO MIMOŘÁDNÉHO.“

CARLO ACUTIS

Hrob Carla Acutise se nachází v Assisi ve Svatyni odříkání, která je součástí kostela Panny Marie Větší. Svatyně se nachází na místě, kde mladý svatý František z Assisi údajně odložil své bohaté šaty ve prospěch chudého hábitu. V dopise napsaném u příležitosti otevření Svatyně odříkání v roce 2017 ji papež František označil za „vzácné místo, kde mohou mladí lidé získat pomoc při rozlišování svého povolání“.

(www.cirkev.cz)

Foto: Daniel Ibáñez, EWTN News

BUDETE
MÝMI
SVĚDKY

JEŽÍŠ SE KE
MNĚ SKLONIL
A ŘEKL
LASKAVĚ:
PO ČEM
TOUŽÍŠ,
MÁ DCERO?

V TOMTO ROCE JE TO 25 LET ODE DNE, KDY V NEDĚLI 30. DUBNA 2000 BYLA V ŘÍMĚ PAPEŽEM JANEM PAVLEM II. PROHLÁŠENÁ ZA SVATOU SESTRA FAUSTYNA KOWALSKÁ A PRO CELÝ SVĚT BYL USTANOVENÝ SVÁTEK BOŽÍHO MILOSRDENSTVÍ. DĚKUJEME PÁNU BOHU ZA DAR SVATÉ FAUSTYNY A ZA USTANOVENÍ SVÁTKU BOŽÍHO MILOSRDENSTVÍ A VZPOMÍNÁME, PROTOŽE VZPOMÍNKY NÁS NĚKDY MOHOU VELMI DUCHOVNĚ OBOHATIT.

Ze svatořečení sestry Faustyny máme nejen fotografie a videozáznamy. Máme ještě něco zvláštního a mimořádného. Fotografie a videa registrují viditelnou úroveň události. A my, díky Deníčku sv. Faustyny, máme svědectví samotné sestry Faustyny, která prožívá událost svého svatořečení. Vidí „z druhé strany“, co my nevidíme, a popisuje to ve svém Deníčku. Navíc dopředu, dlouho předtím, než se vše odehrálo. Svatořečení se přece konalo v roce 2000 a sv. Faustyna o svém svatořečení psala roce 1937!

Některá slova a pocity sv. Faustyny není potřeba komentovat. Jeden komentář ale k tomu, co v Deníčku sv. Faustyna o svém svatořečení napsala, bude dobré připojit.

Svatořečení se konalo na dvou místech: na náměstí sv. Petra v Římě a v Łagiewnikach, kde u kláštera sester byl venkovní oltář. Před oltářem bylo několik desítek tisíc věřících, kteří nemohli jet do Říma. Aby mohli společně se Svatým otcem prožívat mši svatou, která se konala v Římě, byly v areálu velké obrazovky a na nich přenos mše sv. z Říma. To vysvětluje, proč sv. Faustyna napsala v Deníčku: „Současně jsem se účastnila slavnosti v Římě i u nás. Protože byla tato slavnost tak těsně spojená s Římem, že ačkoliv píšu, nedokážu to rozlišit, ale píšu tak, jak to je čili jak jsem viděla.“ (Den. 1044) Sama tomu nerozuměla, jak je to možné, viděla se ale na dvou místech současně.

A teď už předejme slovo sv. Faustyně: „Náhle mě zaplavila Boží přítomnost a rázem jsem se uviděla v Římě, v kapli Svatého otce, a současně jsem byla v naší kapli a slavnost Svatého otce a celé církve byla úzce spojená s naší kaplí a zvláštním způsobem s naší kongregací a současně jsem se účastnila slavnosti v Římě i u nás. Protože byla tato slavnost tak těsně spojená s Římem, že ačkoliv píšu, nedokážu [to] rozlišit, ale [píšu] tak, jak to je čili jak jsem viděla. Viděla jsem v naší kapli Pána Ježíše vystaveného v monstranci na velkém oltáři. Kaple byla slavnostně vyzdobena a ten den do ní směli vejít všichni lidé, každý, kdo chtěl. Zástup byl tak veliký, že jsem na jeho konec nedohlédla. Všichni se s velikou radostí účastnili této slavnosti a mnozí obdrželi to, po čem toužili. Stejná slavnost byla v Římě v krásné svatyni a Svatý otec se vším duchovenstvem tu slavnost slavil a náhle jsem uviděla sv. Petra, který stanul mezi oltářem a Svatým otcem. Neslyšela jsem, co sv. Petr říkal, ale poznala jsem, že Svatý otec rozuměl, co říkal...“ (Den. 1044)

Sv. Faustyna pokračuje: „A náhle jsem na našem oltáři uviděla živého Pána Ježíše tak, jak je namalovaný na tom obraze. Cítila

jsem ale, že sestry a všichni lidé neviděli Pána Ježíše tak, jak já ho vidím. S tak velikou laskavostí a radostí se Pán Ježíš podíval na Sv. otce a jisté kněze a celé duchovenstvo a lid a na naši kongregaci. V tom jsem byla náhle vytržena do Ježíšovy blízkosti a stanula na oltáři vedle Pána Ježíše a můj duch byl naplněn tak velikým štěstím, že je nedokážu pochopit ani popsat. Mou duši zaplavoval hluboký pokoj a odpočinutí. Ježíš se ke mně sklonil a řekl laskavě: Po čem toužíš, má dcero? Odpověděla jsem: Toužím po chvále a úctě k tvému milosrdenství. Úcty už se mi dostává skrze ustanovení a slavení tohoto svátku; po čem dále toužíš? A prohlédla jsem si ty veliké zástupy, které vzdávaly čest Božímu milosrdenství, a řekla jsem Pánu: Ježíši, požehnej všem těm, kteří se shromáždili vzdát čest tobě, tvému nekonečnému milosrdenství. Ježíš učinil rukou znamení svatého kříže; to požehnání se odrazilo v duších zábleskem světla. Můj duch byl zaplaven jeho láskou, cítím, jako bych se rozplynula v Bohu a ztratila se v něm.“ (Den. 1047–1048)

Faustyna nám také poodhalila zajímavou skutečnost, že sv. Jan Pavel II. (protože to on byl Svatým otcem, o kterém Faustyna píše), nejen viděl sv. Petra, ale také poslouchal, co sv. Petr říká, a rozuměl mu.

V den svatořečení sv. Faustyny Jan Pavel II. ustanovil pro svět také svátek Božího milosrdenství. Papež byl velmi důležitý pro to, aby se poselství o Božím milosrdenství na základě zjevení sv. Faustyny dostalo do světa. Proto také se sv. Faustyna za ustanovení svátku Božího milosrdenství hodně modlila a věnovala své modlitby a oběti za Svatého otce. Vedl ji k tomu samotný Ježíš. Ve svém Deníčku 5. listopadu 1934, několik měsíců poté, co ve Vilně vznikl první obraz milosrdného Ježíše, sv. Faustyna zapsala slova Pána Ježíše, který jí řekl: „**Toužím, aby ten obraz byl o první neděli po Velikonocích slavnostně posvěcen a aby byl veřejně uctíván, aby se to mohla každá duše dozvědět. Vykonej nověnu na úmysl Svatého otce, kterou bude tvořit 33 úkonů čili tolikanásobné zopakování té modlitbičky k Milosrdenství, kterou jsem tě naučil.**“ (Den. 341). „Modlitbičkou“, o které Pán Ježíš mluví, jsou slova: „Ó Krví a Vodo, která jsi vytryskla z Ježíšova srdce jako zdroj milosrdenství pro nás, důvěřuji Ti.“ (Den. 84)

To, co 30. dubna 2000 v Římě bylo zaseto, roste a vydává požehnané plody. Sestra Faustyna v Deníčku napsala: „Dobře vím, že mé poslání mou smrtí nekončí, ale začne.“ (Den. 281) Její ostatky jsou ve 130 zemích světa, skoro v 5 600 kostelech. Deníček sv. Faustyny byl přeložen do 30 jazyků. Jenom v Polsku má jméno Faustyna přes 3 370 žen. Svátek Božího milosrdenství je slaven po celém světě. Mnozí lidé svědčí o přímlově sv. Faustyny. A jak se zdá, její přímlova u Boha je velmi účinná. -red-

Foto: archiv poutního místa BM v Łagiewnikach

KORUNKA S RADIEM PROGLAS

Společně s Radiem Proglas
zveme všechny ctitele Božího
milosrdenství k modlitbě Korunky
k Božímu milosrdenství.

Každý pátek po 15.00 hod.
(kromě prvních pátků v měsíci)
se modlitba Korunky živě vysílá
z kostela Božího milosrdenství
a sv. Faustyny ve Slavkovicích.

Ve zjevení sv. sestře Faustyně
Pán Ježíš slíbil:

*„Skrze modlitbu této Korunky dám
rád všechno, o co mě budou prosit.“*
(Den. 1541)

Řekněte svým známým, zvláště
starším, nemocným a trpícím lidem,
že se mohou připojit ke společné
modlitbě Korunky prostřednictvím
Radia Proglas.

Těšíme se na vás a na všechny, kdo
společně s námi budou vyprošovat
Boží milosrdenství pro nás všechny
a pro celý svět. *Otcové pallotini*

KORUNKA K BOŽÍMU MILOSRDENSTVÍ

*„...Tato modlitba je na usmíření mého hněvu...
nejprve se pomodliš jednou*

Otče náš, Zdrávas Maria a Věřím v Boha,
*potom budeš na zrnkách Otčenáše
říkat tato slova:*

**Věčný Otče, obětuj ti tělo a krev,
duši i božství tvého nejmilejšího
Syna a našeho Pána Ježíše Krista,
na smír za hříchy naše i celého světa;**
na zrnkách Zdrávasu budeš říkat tato slova:

**Pro jeho bolestné utrpení buď milosrdný
k nám i k celému světu.**

Na závěr se pomodliš třikrát:

**Svatý Bože, Svátý Silný, Svátý Nesmrtelný,
smiluj se nad námi a nad celým světem.“**

(Den. 476)

KONGREGACE SESTER MATKY BOŽÍHO MILOSRDENSTVÍ,

v níž žila a zemřela sv. sestra Faustyna

Tajemství Božího milosrdenství hlásáme
svědectvím života v duchu důvěry v Boha
a milosrdenství k bližním. Jdeme cestou
milosrdenství (zvláště vůči děvčatům a ženám
potřebujícím morální obnovu), slova (hlásání
poselství milosrdenství, formace apoštolů
Božího milosrdenství) a modlitby.

NOVICIÁT ul. Siostry Faustyny 3,
30-420 Kraków, Polsko

**KOMUNITA
V ČESKÉ REPUBLICE**

Štefánikova 952,
544 01 Dvůr Králové n/L.

25 LET SVÁTKU BOŽÍHO MILOSRDENSTVÍ

1/4

Svátek Božího milosrdenství se slaví první neděli po Velikonocích, dnes známou jako Neděle Božího milosrdenství. Tento svátek – platný ve všeobecné církvi od roku 2000 – ukazuje jednu z nejdůležitějších pravd křesťanství. Zavedl ho papež Jan Pavel II. v den svatořečení sestry Faustyny s odkazem na zjevení sestry Faustyny Kowalské na žádost samotného Ježíše.

TEOLOGIE A MILOST SVÁTKU BOŽÍHO MILOSRDENSTVÍ

Na třech místech svého Deníčku se sv. Faustyna zmiňuje o Pánově příslibu konkrétních, mimořádných milostí, které udělí skrze zbožné přijetí svatého přijímání v den svátku Božího milosrdenství:

„Chci udělit plnomocné odpustky těm duším, které „přistoupí ke zpovědi a k svatému přijímání o svátku mého milosrdenství.“ (Den. 1109)

„...kteří v tento den přistoupí k Prameni života, dosáhnou úplného odpuštění vin a trestů.“ (Den. 300)

„...která duše přistoupí ke zpovědi a svatému přijímání, dosáhne úplného odpuštění vin a trestů.“ (Den. 699)

Proč náš Pán slíbil, že tyto mimořádné milosti vylije právě v tento den? Na jedné straně bychom si měli všimnout liturgického načasování tohoto slibu. Pokud velikonoční oktáv skutečně znamená, jak jednou řekl Jan Pavel II., den „díkůvzdání za Boží dobrotu, kterou prokázal člověku v celém velikonočním tajemství“, pak bychom se

neměli divit, že Pán přislíbil mimořádná duchovní dobrodiní těm, kdo v tento den přistoupí ke svatému přijímání ve stavu posvěcující milosti a s dispozicí důvěřovat jeho milosrdné lásce. Ostatně, jaký lepší den bychom mohli v liturgickém kalendáři najít pro tak velkorysé vylití Boží milosti než den, který shrnuje a završuje největší každoroční oslavu velikonočního tajemství? Jak řekl Ježíš svaté Faustyně, v tento zvláštní den v liturgii církve „*se otevírají útroby mého milosrdenství, vylévám celé moře milostí na duše, které přistupují k prameni mého milosrdenství*“ (Den. 699).

To by byl také důvod, proč Kristus prostřednictvím svaté Faustyny požádal církev, aby o svátku Božího milosrdenství veřejně uctívala jeho obraz. Obraz milosrdného Ježíše má mít o tomto svátku zvláštní místo, protože je viditelnou připomínkou všeho, co Ježíš vykonal svým utrpením, smrtí a zmrtvýchvstáním, a také připomínkou toho, co žádá od nás: abychom mu důvěřovali a byli milosrdní k druhým.

„...Z tohoto důvodu si přeji, aby byl tento obraz první neděli po Velikonocích slavnostně posvěcen a aby se mu dostalo veřejné úcty, aby se o něm dozvěděla každá duše.“ (Den. 341)

Stručně řečeno, stejně jako je samotný svátek slavností, která shrnuje velikonoční tajemství, tak je obraz milosrdného Ježíše vizuálním shrnutím velikonočního poselství. Svatý otec Jan Pavel II. to zdůraznil ve své homilii v den svatořečení sv. Faustyny:

„Z tohoto Srdce Kristova bude blahoslavená sestra Faustyna, kterou od nyníška budeme nazývat světicí, vidět dva paprsky, které září

a osvětlují svět. Tyto dva paprsky – vysvětlil jí jednoho dne sám Ježíš – ukazují krev a vodu (Den. 299). Krev a voda! Okamžitě si vzpomeneme na svědectví evangelisty Jana, který – když voják na Kalvárii probodl kopím Kristův bok – vidí, jak z něj vytéká krev a voda (srov. J 19,34). Navíc jestliže krev připomíná oběť kříže a dar eucharistie, voda (v Janově symbolice) představuje nejen svatý křest, ale také dar Ducha Svatého (srov. J 3,5; 4,14; 7,37-39).“

Je tedy zřejmé, že Pánův příslib mimořádných milostí udělovaných v den svátku Božího milosrdenství pramení z jeho touhy učinit tento den slavností, hlásáním a uplatňováním milostí jeho milosrdné lásky, která k nám proudí z velikonočního tajemství.

Otec Serafim Michalenko, MIC, nám podrobně vysvětluje ve své brožuře „Boží milosrdenství: Poselství a zbožnost“ další pastorační záměr, který náš Pán zřejmě sledoval v příslibu mimořádných milostí pro svátek Božího milosrdenství: **„Náš Pán tímto příslibem zdůrazňuje nekonečnou hodnotu zpovědi a svatého přijímání jako zázraků milosrdenství. Chce, abychom si uvědomili, že vzhledem k tomu, že eucharistie je jeho vlastní Tělo, Krev, Duše a Božství, je to „Pramen života“ (Den. 300). Eucharistie je Ježíš v těle, živý Bůh, který se chce darovat jako milosrdenství našim srdcím.“**

Proč náš Pán cítil potřebu toto zdůraznit? Protože tomu příliš mnoho lidí ve skutečnosti nerozumí. Buď nevidí potřebu svatého přijímání, nebo ho přijímají jen ze zvyku. Jak vysvětlil svatý Pavel v Listu Korintánům, jedí chléb nebo pijí kalich Páně nehodně, aniž by poznali Tělo Páně (srov. 1 Kor 11,27-29).

Tím, že se zjevil svaté Faustyně, dal náš Pán velmi jasné znamení, že je to On sám, kdo

se nám nabízí ve svatém přijímání, a odhalil, jak moc Ho zraňuje, když se k Jeho přítomnosti chováme lhostejně: „*Toužím se spojit s lidskými dušemi, je mým potěšením spojit se s dušemi. Když přicházím ve svatém přijímání k lidskému srdci, mám plné ruce všech milostí a toužím je duším dát, ale duše si mě ani nevšímají, nechávají mě být a zabývají se něčím jiným. Ach, jak je mi smutno, že duše nepoznaly Lásku! Jednají se mnou, jako bych byl něco mrtvého.“* (Den. 1385, 1288, 1447).

Příslib našeho Pána o úplném odpuštění je tedy připomínkou a zároveň výzvou. Připomenutím, že je skutečně přítomný a skutečně živý v eucharistii, plný lásky k nám a čekající na to, až se k němu s důvěrou obrátíme. Je to také výzva, abychom se skrze svátost zpovědi a svatého přijímání obmyli jeho láskou – bez ohledu na to, jak hrozná jsou naše hříchy – a začali svůj život znovu. On nám nabízí nový začátek.

MILOST SVÁTKU BOŽÍHO MILOSRDENSTVÍ

Dosud nejhlubší analýzu milostí přislíbených na svátek Božího milosrdenství vypracoval v 70. letech 20. století P. Ignacy Różycki, jeden z předních polských odborníků na teologii svatého Tomáše Akvinského, který působil jako člen Mezinárodní teologické komise při Svatém stolci. Otec Różycki věnoval téměř deset let svého života úkolu provést průřezové a systematické studium spisů sestry Faustyny. Výsledkem bádání byla rozsáhlá 500stránková studie vydaná ve francouzštině, kterou Kongregace pro kauzy svatých předložila Vatikánu jako součást oficiálního procesu o životě a ctnostech sestry Faustyny. Níže uvádíme překlad celé části práce o. Różyckého, která se přímo týká mimořádných milostí svátku Božího milosrdenství:

Ve věci milosti svátku Božího milosrdenství jsou čtyři body nepochybné:

- (a) „mimořádná milost“ byla přislíbena v souvislosti se svátkem milosrdenství,
- (b) je přímo spojena s přijetím svatého přijímání v tento den,
- (c) spočívá v úplném odpuštění viny a trestu,
- (d) je teologicky možná.

Za prvé, Ježíš přislíbil „zvláštní milost“, protože účel svátku se právě tím uskutečňuje zvlášť jasným a nápadným způsobem. Před ustanovením tohoto přislíbu Ježíš prohlásil: „*Přeji si, aby svátek milosrdenství byl útočištěm a úkrytem pro všechny duše, zvláště pro chudé hříšníky. V tento den se otevírají útroby mého milosrdenství; vylévám celé moře milostí na duše, které přistupují k prameni mého milosrdenství.*“ (Den. 699)

Ježíšův záměr se ve světle výše uvedeného citátu zdá být jasný: aby tento svátek byl skutečně útočištěm pro všechny duše, jsou v tento den zcela otevřeny hlubiny Ježíšovy štědrosti, aby vylil – bez jakýchkoli omezení – milosti všeho druhu a každého stupně, i ty nejvzácnější.

Příslib mimořádných milostí je tedy příslibem adresovaným všem duším a potvrzuje, že Ježíšova štědrost v tento den skutečně nemá žádné hranice. Je tedy motivační pro všechny duše, aby v tento sváteční den s velkou, neomezenou důvěrou prosily o milosti, které chce náš Pán v tuto neděli vylít.

Za druhé, získání „zvláštní milosti“ je podmíněno přijetím svatého přijímání první neděli po Velikonocích: „Přistoupit k prameni života“ může v tomto kontextu znamenat jediné: „přijmout svaté přijímání“. V jednom zjevení je sice zmínka (srov. Den. 1109) o svaté zpovědi v den svátku, je to ale

potřeba chápat tak, že se tady jedná o to, aby v den svátku byl člověk ve stavu milosti.

Ježíš přece jistě chtěl, aby z této milosti mělo užitek co nejvíce věřících, a proto důsledně nevyžaduje, aby zpověď byla v samotný sváteční den, protože by to bylo nemožné v situaci velkého zástupu lidí, například ve farnostech, kde slouží pouze jeden kněz.

Je přípustné vyvodit, že Pán dovoluje vykonat zpověď několik dní před svátkem Božího milosrdenství; přesto trvá na tom, **aby se přijímání konalo o samotném svátku.**

Za třetí, povaha této zvláštní milosti je definována termínem, který neponechává žádnou dvojznačnost: **úplné odpuštění vin a trestů.** Jak již bylo řečeno, jedná se o úplné odpuštění všech hříchů – které dosud nebyly odpuštěny – a všech trestů, které za hříchy vznikly.

Proto, co se týče odpuštění hříchů, je pak tato milost rovna milosti křtu.

Za čtvrté, **milost úplného odpuštění hříchů a trestů je teologicky možná**, protože ani milost sama, ani podmínky pro její získání neodporují zjevené nauce. Je-li Bůh ochoten udělit tuto milost prostřednictvím svátosti křtu, proč by ji nemohl udělit – kdyby si to přál – prostřednictvím eucharistie, která je největší svátostí? Požadavek důvěry, naprosto nezbytný při každém úkonu této pobožnosti, je jen připomínkou povzbuzení obsaženého v Písmu svatém. A co víc, právě nezměrnost přislíbu milosti je nejpřirozenějším způsobem, jak v nás oživit onu bezmeznou důvěru, kterou v nás Ježíš o tomto svátku tak touží vidět.

Ježíš však svou štědrost v tento den neomezuje tím, že by ji omezil pouze na jednu zvláštní milost. Naopak, jak prohlašuje v jednom ze zjevení, touží: „*aby svátek*

milosrdenství byl útočištěm a záchranou pro všechny duše, a zvláště pro chudé hříšníky.“

Ježíš si nepřejí, aby tento svátek byl jedním z mnoha podobných svátků, **ale aby byl skutečně útočištěm a úkrytem pro všechny duše**, což má být jeho specifickým rysem, který ho odlišuje od ostatních svátků. Tedy právě tímto způsobem: „*jsou otevřeny útroby mého milosrdenství, vylévám celé moře milostí na duše, které se přiblíží k prameni mého milosrdenství.*“

Ježíš nastiňuje expresivní obraz, který vyjadřuje intenzitu jeho touhy vylít v tento den milosti: „*V ten den jsou všechny nebeské dveře otevřené.*“ Tato slova končí výzvou k důvěře: „*Ať se žádná duše nebojí přiblížit se ke mně.*“ Tento výrok ukazuje souvislost mezi milosrdenstvím a důvěrou: jedinou adekvátní odpovědí na štědrost milosrdenství je totiž neomezená důvěra.

Jaké praktické uplatnění mají výše uvedená Ježíšova prohlášení? Je třeba je vykládat v kontextu celé úcty k Božímu milosrdenství. Za prvé vidíme, že Ježíš neřekl, že svátek Božího milosrdenství je jediným útočištěm. V Deníčku čteme: „*Dávám lidstvu poslední šanci na záchranu, utéct se k mému milosrdenství.*“

Vedle svátku tedy existují i jiné způsoby, jak nalézt útočiště v milosrdenství; jsou to jiné formy zbožnosti, především neochvějná důvěra, která je jediným prostředkem k čerpání milostí ze zdroje milosrdenství. (srov. Den. 1578) Jsou-li tedy různé formy zbožnosti odvoláváním se k Božímu milosrdenství, pak výše uvedená Ježíšova prohlášení mohou mít jen jeden význam: Ježíš si vroucně přeje, aby svátek Božího milosrdenství byl pro všechny lidi bez výjimky – zejména pro hříšníky – útočištěm par excellence (v plném slova smyslu), nesrovnatelně účinnějším než všechny ostatní formy zbožnosti.

Nejvyšší dokonalost tohoto útočiště se projevuje třemi způsoby: zaprvé univerzálností Božího návrhu. Všichni lidé – i ti, kteří tuto pobožnost dosud nepraktikovali, dokonce i hříšníci, kteří se obrátili teprve o svátku Božího milosrdenství – jsou povoláni k účasti na všech milostech v jejich úplnosti, které Ježíš „připravil“ pro tento svátek. Za druhé se to projevuje v tom, že v tento den jsou lidem k dispozici všechny druhy milostí; duchovní i časná požehnání, a to jak individuální, tak společná a pro celé lidstvo, které „nenajde pokoj, dokud se s důvěrou neobrátil k prameni mého milosrdenství“. Za třetí, v tento den se bez míry uděluje každý druh milosti, pokud je v přijetí těchto milostí velká důvěra.

Taková mimořádná hojnost milostí není spojena s žádnou jinou formou zbožnosti.

A protože milosrdenství se raduje, když může dávat mnoho, proto Ježíšovo Srdce nachází v tomto svátku velkou radost. Mimořádná štědrost, kterou chce Spasitel projevit, je také důvodem, proč se v tento den nevyžaduje povinná praxe milosrdenství, aby bylo možné získat zvláštní milosti a další přísliby.

Svátek Božího milosrdenství se tedy stane v plném slova smyslu útočištěm pro každého, kdo splní tři podmínky.

1. Pokud k němu přistupujeme s vědomím mimořádné horlivosti, s jakou nás chce Ježíš v tento den naplnit hojností milostí.
2. Budeme-li mít odvahu přinést Ježíši všechny své potřeby – známé i neznámé, časné i duchovní, individuální i společné – ve všech jejich rozměrech (které často přesahují naše znalosti).
3. Svěříme-li své potřeby s důvěrou, která je nejen neochvějná, ale také bezmezná, protože tato důvěra nám otevírá poklady Božího milosrdenství.

sv. Jan Pavel II.

V roce 1981 na sympoziu v Krakově, které se konalo u příležitosti 50. výročí zjevení daných sestře Faustyně, přednesl P. Różycki přednášku s názvem „Základní rysy úcty k Božímu milosrdenství“, v níž shrnul svou analýzu mimořádných milostí spojených s nedělí Božího milosrdenství. Protože tato pasáž často vyvolávala nejasnosti, budeme ji níže citovat s následným vysvětlením:

„Nejvýjimečnější milost, kterou Ježíš přislíbil v den svátku milosrdenství, je něco podstatně většího než plnomocné odpustky. Plnomocné odpustky spočívají pouze v odpuštění časných trestů za spáchané hříchy, ale nikdy nejsou odpuštěním hříchů jako takových. Jedinečná milost svatého přijímání přijímaná o svátku Božího milosrdenství je také větší než milosti plynoucí z ostatních svátostí, s výjimkou svátosti křtu, protože odpuštění všech vin a trestů se uskutečňuje pouze ve svátostné milosti křtu. Ve výše citovaném příslibu Kristus spojil odpuštění všech hříchů a trestů s přijetím svatého přijímání o svátku Božího milosrdenství. Jinými slovy, kvůli této milosti povýšil sv. přijímání v den svátku na „druhý křest“. Je zřejmé, že k dosažení úplného odpuštění všech hříchů a trestů musí být svaté přijímání nejen důstojně přijato, ale musí také splňovat základní požadavky zbožnosti Božího milosrdenství. Duchovní dobro věřících vyžaduje, aby věděli, jaké milosti mohou získat přijetím svatého přijímání na svátek Božího milosrdenství a za jakých podmínek.“

Ve výše uvedených výročích otce Różyckého bychom si měli všimnout několika věcí:

„Druhým křtem“ o. Różycki nemyslí přijetí samotného křtu nebo nějakého dalšího křtu (jako osmé svátosti), ale obnovu milosti v duši, která souvisí s tou radostí, jež je výsledkem přijetí svátosti křtu. Tak to chápal otec Różycki, což je zřejmé po přečtení textu (citovaného výše), který připravil pro Vatikán.

Když P. Różycki napsal, že mimořádná milost svátku Božího milosrdenství „je také větší než milosti plynoucí z ostatních svátostí, s výjimkou svátosti křtu“, nechtěl tím naznačit, že tato milost k nám přichází jinak než skrze přijetí svatého přijímání v tento den – spíše nám jednoduše říká, že na normální cestě pouze svátost křtu vyvolává v duši účinek „úplného odpuštění vin a trestů“. Přijetí svatého přijímání ve stavu milosti jednoduše odnímá všední hříchy a posiluje duši, aby se vyhnula všedním i smrtelným hříchům (KKC, 1394-1395). Na neděli milosrdenství však podle o. Różyckého (na základě slov našeho Pána ke svaté Faustyně) přijetí svatého přijímání vlévá do duše úplnou obnovu křestní milosti.

To samozřejmě ihned vyvolává otázku, zda odpovídá povaze eucharistie, aby byla zdrojem milosti v tak mimořádné míře. Odpověď je jasná, když se opřeme o učení svatého Tomáše Akvinského a učení církve. Svatý Tomáš prohlašuje zcela jasně:

„Navíc ostatní svátosti nejenže směřují k eucharistii, ale dávají milost, která je jim vlastní, pouze na základě svého vztahu k eucharistii. Pouze eucharistie má sama o sobě moc udělovat milost, zatímco ostatní svátosti mají moc udělovat milost pouze na základě touhy, kterou mají jejich příjemci po přijetí eucharistie.“

(pokračování)

DOKUD JE ČAS,
AŽ SE UTÍKAJÍ K PRAMENI
MÉHO MILOSRDENSTVÍ,
AŽ ČERPÁJÍ Z KRVE A VODY,
KTERÁ PRO NĚ VYTRYSKLA.

(DEN 847)

SVÁTEK BOŽÍHO MILOSRDENSTVÍ

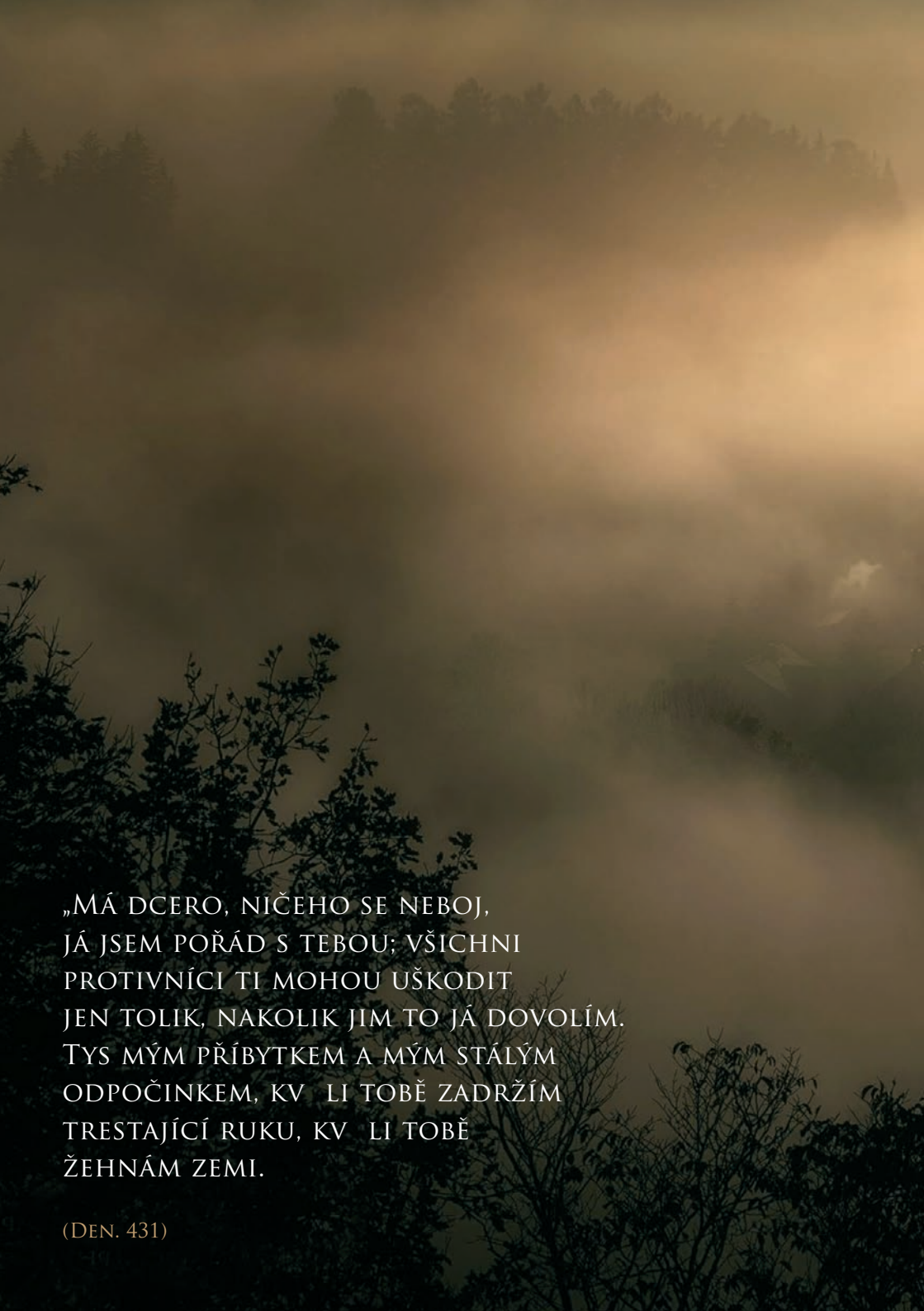
NEDĚLE 27. 4. 2025

SLAVKOVICE U NOVÉHO MĚSTA NA MORAVĚ
(AREÁL NAD KOSTELEM)

PROGRAM

- 10.00** 25 let svátku Božího milosrdenství
- 10.15** Korunka k Božímu milosrdenství
- 10.30** mše svatá (**P. Max Kašparů**)
- 14.30** 25 let svátku Božího milosrdenství
- 14.45** Korunka k Božímu milosrdenství
- 15.00** **mše svatá** (Mons. **Jude Thaddeus Okolo**, apoštolský nuncius v ČR)
- 17.00** Good work – koncert k příležitosti svatořečení Carla Acutise
- 19.00** mše svatá za zemřelé členy „Knihy milosrdenství“ (o. pallotini)

Od 9.00 do 18.00 bude příležitost ke svátosti smíření

„MÁ DCERO, NIČEHO SE NEBOJ,
JÁ JSEM POŘÁD S TEBOU; VŠICHNI
PROTIVNÍCI TI MOHOU UŠKODIT
JEN TOLIK, NAKOLIK JIM TO JÁ DOVOLÍM.
TYS MÝM PŘÍBYTKEM A MÝM STÁLÝM
ODPOČINKEM, KVĚLI TOBĚ ZADRŽÍM
TRESTAJÍCÍ RUKU, KVĚLI TOBĚ
ŽEHNÁM ZEMI.

(DEN. 431)

Foto: Daniel Amcha

Svatý rok 2025

ve Slavkovicích

Každoroční hlavní poutě

27. dubna

Svátek Božího milosrdenství

10.30 / **P. Max Kašparů**

15.00 / **Mons. Jude Thaddeus Okolo**,
apoštolský nuncius v ČR

5. října

Poutě ke sv. Faustyně

15.00 / **Mons. Josef Nuzik**, arcibiskup olomoucký

V. kongres

o Božím milosrdenství

Více informací na: www.kongres.slavkovice.cz

23. května

Mše sv. na zahájení kongresu

17.00 / **Mons. Vojtěch Cikrle**, emeritní biskup brněnský

24. května

Mše sv. v 16.00 / **Kardinál Dominik Duka**

25. května

Mše sv. na závěr kongresu

Ustanovení poutní svatyně ve Slavkovicích

15.00 / **Mons. Pavel Konzbul**, biskup brněnský

Pěší poutě k BM

Pěší poutě se bude konat ve dnech: 19.–26. července.

Informace a přihlášky na www.pout.cz

25.–26. července

Setkání poutníků

Mons. Jan Zajac, emeritní biskup krakovský,
emeritní rektor poutního místa v Krakově – Łagiewnikach.

Zpovědní služba ve Slavkovicích po celý rok

• každou sobotu a neděli od 14.00 do 17.00 hod. • každou 1. a 3. sobotu od 10.00 do 17.00 hod.

Hlavní dny modliteb

Od 10.00 do 17.00 hod. adorace s možností svátosti smíření, v 17.00 hod. mše sv.:

18. ledna

Za Apoštolský exarchát – **P. Max Kašparů**

15. února

Za osoby zasvěcené Bohu

Mše sv. s novokněžským pozhánáním

o. Petr Šarovec, OFMCap.

15. března

Za arcidiecézi olomouckou

Mons. Ladislav Švirák, generální vikář

12. dubna

Za arcidiecézi pražskou

Biskup Zdenek Wasserbauer, pomocný biskup pražský

17. května

Za diecézi královéhradeckou

Mons. Jan Paseka, generální vikář

21. června

Za diecézi brněnskou

Mons. Pavel Konzbul, biskup brněnský

20. září

Za diecézi litoměřickou

Mons. Radek Jurnečka, generální vikář

18. října

Za diecézi ostravsko-opavskou

Mons. Mgr. Jan Czudek, Th.D., generální vikář

15. listopadu

Za diecézi plzeňskou

20. prosince

Za diecézi českobudějovickou

Mons. Vlastimil Kročil, biskup českobudějovický

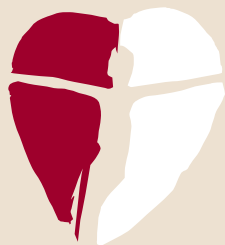

QR PLATBA

Děkujeme za váš
dar na kostel

KONTAKT: Otcové pallotini, www.slavkovice.cz

A ZA KOHO MĚ POKLÁDÁTE VY?

V. kongres o Božím milosrdenství

23.–25. května 2025

Slavkovice u Nového Města na Moravě / Radňovice

PROGRAM

✓ 23. května, pátek

- Slavkovice, kostel

15.00–17.00 Registrace

15.00 Korunka v Hodině milosrdenství

15.30 Vzpomínka na IV. kongres:

Světlo Božího slova v našich křesťanských nocích – video přednáška ze IV. kongresu o BM / o. Samuel, novodvorský opat

17.00 MŠE SVATÁ na zahájení kongresu

/ Mons. Vojtěch Cikrle, emeritní biskup brněnský

18.00–19.00 Občerstvení u kostela

19.00 **Zamyšlení nad heslem kongresu**

/ Mons. Vojtěch Cikrle, emeritní biskup brněnský

19.30 **Zamyšlení nad heslem kongresu**

/ P. Waldemar Pawlik, provinciál pallotínů

21.00 Harpa Dei – koncert

22.00–7.00 Nikodémova noc

– adorace za dobré plody kongresu

✓ 24. května, sobota

- Radňovice, kulturní dům

7.00–8.00 Registrace

8.00 **Modlitba a slovo na zahájení kongresu**

/ P. Zbigniew Bielas, rektor poutního místa Božího milosrdenství v Krakově-Łagiewnikach

8.30 Přednáška I.:

„A za koho mě pokládáte vy?“ – Naše duchovní identita uprostřed různých „mesiášských“ nabídek.

/ P. Jaroslav Brož, Th.D., S.S.L., KTF UK v Praze

9.30 Přednáška II.:

Co by dělal Ježíš dnes? / P. Michael Martinek, SDB

11.00–11.30 Přestávka

11.30 Přednáška III.:

Papež Jan XXIII. – muž Ducha Svatého, odvaha k naslouchání. Papežský diplomat v těžké době II. světové války. / doc. PhDr. Jitka Jonová, Th.D., církevní historička, vedoucí Katedry církevních dějin a dějin křesťanského umění CMTF UP v Olomouci

Přednáška IV.:

Církevní dějiny jako místo Božího milosrdenství. Dějiny církve v nauce papeže Františka.

/ doc. Tomáš Parma, Ph.D. et Ph.D., církevní historik, proděkan CMTF UP v Olomouci

12.30 Přednáška V.:

Odpustky, milost svátku Božího milosrdenství

/ o. Robert Ležohupský, OFMConv., Th.D., KTF UAM v Poznani, soudce Církevního soudu ve Vatikánu

- Slavkovice, nahoře

14.00 Oběd

15.45 Korunka k Božímu milosrdenství

16.00 MŠE SVATÁ / kardinál Dominik Duka

✓ 25. května, neděle

- Radňovice, kulturní dům

8.30 Přednáška VI.:

Milosrdenství, soud a příchazejší Mesiáš

/ Josef Byrtus, judaista, publicista a učitel

9.30 Přednáška VII.:

Milosrdenství jako proudy živé vody

/ Kateřina Lachmanová

10.30–11.00 Přestávka

11.00 Přednáška VIII.:

Komunikace – radost a milosrdenství

/ Mons. Pavel Konzbul, diecézní biskup brněnský

- Slavkovice, nahoře

12.00 Oběd

14.30 Zamyšlení:

Poutní svatyní jsme my / P. Max Kašparů

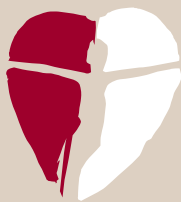
Korunka k Božímu milosrdenství

15.00 MŠE SVATÁ

s ustanovením poutní svatyně Božího milosrdenství / předseda Mons. Pavel Konzbul, diecézní biskup brněnský.

**Informace a přihlášky: tel.: 774 627 639,
email: kongres2025@seznam.cz**

Přihlášení na kongres, ubytování a stravování

Přihlásit na kongres by se měli všichni, kdo se chtějí zúčastnit přednášek v Radňovicích u Nového Města (kapacita sálu v kulturním domu je omezená). Kdo se chce zúčastnit programu ve Slavkovicích (např. mše svatá), přihlašovat se nemusí.

Všem, kdo budou mít zájem, poskytnou pořadatelé kongresu informace o ubytování a stravování.

**Přihlásit se na kongres
a získat veškeré informace
lze na tel. č.: 774 627 639
nebo na emailu:
kongres2025@seznam.cz**

Nahlásování skupin

Budeme vděční za nahlášení větších skupin (autobus). To nám pomůže naplánovat parkovací plochy. Skupiny můžete nahlásit na tel. č.: 603 273 387

Informace pro kněze a jáhny

Prosíme všechny kněze a jáhny, aby si s sebou vzali alby a bílé štolky. Kněze, kteří budou moci zpovídat, prosíme, ať se na místě nahlásí pořadatelům. Prosíme o včasný příchod. Před každou mší svatou budou podrobné pokyny ceremoniáře. V pátek bude mše svatá v kostele nebo u kostela ve Slavkovicích. Do zákristie vás navedou pořadatelé.

V sobotu a v neděli bude mše svatá u pódia v areálu nad kostelem. Zákristie pro kněze bude umístěna ve stanech v areálu nahoře nad kostelem. Parkování pro kněze bude zajištěno poblíž zákristií.

**Kontakt pro kněze a jáhny:
tel. č.: 603 809 888**

Ustanovení poutní svatyně ve Slavkovicích

V neděli 25. května 2025 otec biskup Pavel Konzbul během mše svaté na závěr V. kongresu o Božím milosrdenství ustanoví kostel ve Slavkovicích poutní svatyní Božího milosrdenství. Tímto se pro poutní místo ve Slavkovicích otevře nová kapitola dějin.

Život poutní svatyně budou regulovat Stanovy, které jsou proto, aby tuto novou etapu vývoje poutního místa bylo možné co nejlépe využít ve prospěch věřících a zároveň co nejlépe zdokumentovat.

Plné znění Stanov bude zveřejněné na webových stránkách svatyně (www.slavkovice.cz).

Plnomocné odpustky ve Slavkovicích od 25. května 2025

Věřící, který připutuje do poutní svatyně ve Slavkovicích individuálně nebo ve skupině, může získat plnomocné odpustky, pokud splnil obecné podmínky pro získání odpustků (nemá zalíbení v žádném hříchu, přijal svátost smíření a sv. přijímání a pomodlí se na úmysl Sv. otce) a v poutní svatyni se pomodlí modlitbu Otče náš a Věřím v Boha, a to:

- v den svátku Božího milosrdenství, tj. 2. neděli velikonoční,
- v den titulární slavnosti kostela o svátku sv. Faustiny 5. října; pokud je liturgická oslava přeložena na jiný den (např. na sobotu nebo neděli), překládá se na tento den i možnost získání odpustku,
- jedenkrát za rok v kterémkoliv dni, který si zvolí sám věřící,
- pokaždé, když se účastní společné pouti, která se v poutní svatyni koná.

Odpustek vázaný na určitý den je možné získat od dvanácti hodin předchozího dne do půlnoci určeného dne.

Nabídka pro skupiny

Zveme vás k návštěvě kostela ve Slavkovicích a pro skupiny nabízíme duchovní program, který může tvořit:

- mše svatá
- možnost svátosti smíření
- možnost získat plnomocné odpustky
- promítání související s Božím milosrdenstvím
- uctívání ostatků svatých
(ve Slavkovicích je možné uctívat ostatky sv. Faustyny, sv. Jana Pavla II., sv. Jana Vianneye, bl. Michala Sopočka)
- pobožnosti (Křížová cesta, Cesta Světla)

V kostele je možné získat materiály o účtu k Božímu milosrdenství

Skupinu můžete nahlásit na tel. čísle: 739 451 078 nebo emailem: info@slavkovice.cz

Těšíme se na vás a na cestu do Slavkovic vám ze srdce žehnáme. Otcové pallotini

Korunka na cestu daru modlitbu umírajícím

Jubilejní rok nás vybízí ke konání skutků milosrdenství. Jedním ze způsobů může být modlitba za umírající.

Korunka k Božímu milosrdenství, kterou Pán Ježíš nadiktoval sv. Faustyně v roce 1935 (v tomto roce má tato modlitba 90 let), je velmi účinnou modlitbou, se kterou Pán Ježíš spojil velké milosti.

Jsou to milosti pro toho, kdo se Korunku modlí: „Skrze modlitbu této korunky rád dám všechno, o co mě budou prosit.“ (Dn. 1541);

„Duše, které se tuto korunku budou modlit, obejmě mé milosrdenství v životě, ale zvláště v hodině smrti.“ (Dn. 754).

Ale také pro umírající: „Napiš, že když se tuto korunku budou modlit u umírajících, postavím se mezi Otcem a umírající duši ne jako spravedlivý soudce, ale jako milosrdný Spasitel.“ (Dn. 1541).

Každý rok umírá v ČR cca 110 000 lidí. Za den: cca 300 lidí. Za hodinu: cca 12 lidí. Věříme, že smrt je především přechodem a začátkem života věčného. Vnímáme proto význam umírání a to, jak důležité je tento přechod doprovázet: svou blízkostí (tam, kde je to možné) a modlitbou (vždy je to možné).

Proto také vznikl tento projekt, který má za cíl povzbudit k modlitbě za umírající. Samozřejmě si může každý zvolit vhodnou modlitbu, kterou se bude za umírající modlit. My jsme pro účel tohoto projektu zvolili modlitbu Korunky k Božímu milosrdenství a po této modlitbě jsme také pojmenovali celý projekt: „Korunka na cestu“.

Můžete se podívat na www.korunkanacestu.cz a poté, co se pomodlíte, modlitbu symbolicky darovat umírajícím a takto povzbudit k modlitbě ostatní.

Záložky s modlitbou Korunky

Připravili jsme také reklamní záložky velikosti 155x75 mm, které můžete nabídnout svým známým nebo poskytnout v kostele.

Pokud budete mít zájem, můžete o záložky požádat na tel. č.: 774 521 531 nebo e-mailem:

objednavky@apostol.cz

lectio divina

EXERCICIE LECTIO DIVINA

- 4. – 12. 7. 2025 / Vranov u Brna
Marek, Matouš, Lukáš, Jan
- 28. 9. – 4. 10. 2025 / Vranov u Brna
(téma bude ještě upřesněno).

- Individuální doprovázení
- hluboké mlčení

www.lectiodivina.cz

NAKLADATELSTVÍ A KNIHKUPECTVÍ PAULÍNKY

Jungmannovo nám. 18, 110 00 Praha 1, tel.: 224 818 757

On-line knihkupectví: www.paulinky.cz, objednavky@paulinky.cz

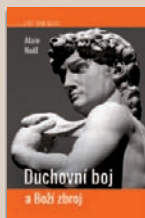
■ **Veronika Katarína Barátová**
Kristův kříž
Pohoršení, nebo
pramen naděje?

Je Kristův kříž pohoršením, nebo zjevením hluboké Boží lásky a z ní tryskající naděje?

Dá se vůbec věřit Bohu, který

vydá vlastního Syna na smrt? A jak vlastně rozumět této „spasitelné smrti“? Mějme odvahu ponoriť se do tajemství Kříže, přejít od pohoršení, jímž je Kristův kříž pro svět, k objevení bezedné hlubiny lásky a z ní tryskající naděje pro všechny lidi. Objevíme tak tajemství smrti a vzkříšení v našich vlastních životech...

• brož., 112 s., 199 Kč

■ **Alain Noël**
Duchovní boj a Boží zbroj

Téma se dotýká každého křesťana, vlastně i každého člověka; nelze se mu vyhnout. Otázka zní, zda bojujeme „dobrý boj“, o němž mluví apoštol Pavel, nebo spíš nějaké svoje války

a půtky: sami se sebou, se svými emocemi, ambicemi, s lidmi kolem sebe či s větrnými mlýny... Ono totiž dobře rozlišit, jaký boj nevzdávat a z jakého naopak vycouvat, a k tomu ještě umět zacházet s duchovní zbrojí, to není jen tak. A o tom pojednává tato svěží, všem přístupná kniha známého francouzského autora.

• brož., 208 s., 269 Kč

■ **Mary Healy**
Muži a ženy jsou z ráje
Úvod do teologie těla
Jana Pavla II.

Soubor katechezí „o lidské lásce podle Božího plánu“ lze uvést slovy: Tajemství muže a ženy nehledejme na jiných planetách, ale v biblickém příběhu stvoření člověka neboli prvního páru, postaveného do zahrady Edenu

na úsvitu lidské historie. Muži a ženy mají svůj původ v ráji, kde žili v důvěrném společenství s Bohem i mezi sebou!

Co nám vůbec k tomuto tématu říká Bible a křesťanská tradice? Jaký je potenciál vztahu mezi mužem a ženou ve světle Božího zjevení? Rozsáhlé dílo Jana Pavla II. nám vysvětluje „stručně a jasně“ známá biblistka Mary Healy.

• brož., 128 s., 249 Kč

■ **Pavol Rankov**
Hledá se svatý

Pohádkový příběh o Tomášovi, který se vydal do světa splnit podivné přání svých rodičů. Kniha je prochnuta řadou vtipných situací a autorových připomínek, které pobaví nejen

malého čtenáře. Velkou předností tohoto dobrodružství je též líbivý jazyk a neotřelý děj.

• váz., 64 s., barevné ilustrace, 269 Kč

■ **Jean-Baptiste a Marie Maillard**
Boží kluk Carlo Acutis

Převyprávěný životní příběh Carla Acutise pro děti školního věku.

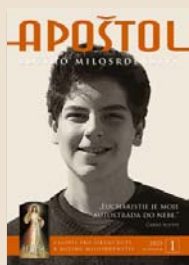
• váz., barevné ilustrace, 80 s., 345 Kč

■ **Sophie de Mullenheim**
Poprvé
u Ježíšova stolu

Dárková publikace k prvnímu svatému přijímání. Stručně a přehledně shrnuje mešní liturgii a svátost smíření. Je doplněna malými katechezemi a svědectvími ze života svatých. Dále obsahuje základní modlitby a další modlitební a biblické texty. V knižce je prostor pro vlepení fotografie, dopsání jmen kmotrů a další.

• váz., barevné ilustrace, 64 s., 165 Kč

JAK OBJEDNAT „APOŠTOLA“?

Stačí nahlásit adresu, zaplatit dobrovolný příspěvek na náš účet a budete dostávat tento časopis po celý rok.

Konkrétní cena není určena.

Bůh vám zaplatí za každý příspěvek!

„Apoštol“ může být také dobrým dárkem pro vaše blízké – sdělte nám jejich adresu a my jim ho pošleme. Naše adresa:

**Společnost katolického apoštolátu
Jámy 71, 592 32 Jámy**

Číslo účtu: **35-6219210237/0100**

Náš časopis si můžete objednat také telefonicky nebo e-mailem.

tel.: 566 502 850, 774 521 531

e-mail: objednavky@apostol.cz

Objednávací formulář na www.apostol.cz

„APOŠTOL“ JE ZÁVISLÝ
NA VAŠICH DARECH.
DĚKUJEME.

PALLOTINI

SPOLEČNOST KATOLICKÉHO APOŠTOLÁTU

Heslem sv. Vincence Pallottiniho a pallotiniů jsou slova sv. Pavla:

**„Láska Kristova
nás žene.“**

Pokud bys chtěl společně s námi sloužit Pánu a lidem jako kněz nebo bratr pallotin, kontaktuj nás!

Otcové pallotini, Jámy 71, 592 32
tel. 733 741 850, 733 741 860
e-mail: mojepovolani@pallotini.cz

BOHOSLUŽBY

Poutní kostel Božího milosrdenství
a sv. sestry Faustyny ve Slavkovicích

Mše svatá:

- pátek 16.00
- sobota 17.00
- neděle 10.30, 17.00
- v rámci Nikodémovy noci 20.00

Svatost smíření:

- každou sobotu a neděli od 14.00 do 17.00
- každou první a třetí sobotu v měsíci od 10.00 do 17.00 (Dny smíření)
- během Nikodémových nocí (od cca 20.30 do 23.00)

Adorace:

- první pátek 15.00–16.00
- ostatní pátky od cca 15.30 do 16.00
- během Nikodémovy noci od cca 20.30 do 23.00

Společná páteční modlitba

Korunky k BM (15.00):

- v kostele ve Slavkovicích
- nebo prostřednictvím Radia Proglas (kromě prvních pátků)

Křížová cesta (Via Crucis):

- mimo dobu postní – první pátek: 15.00–16.00
- v době postní – pátek, neděle: 15.00

Cesta Světla (Via Lucis):

- v době velikonoční – neděle: 16.00

Každoroční hlavní poutě:

- Svátek Božího milosrdenství (první neděle po Velikonocích)
- Pouť ke sv. Faustyně (neděle nejbližší 5. říjnu)

Mariánské první soboty v měsíci:

- 16.30 sv. růženec, 17.00 mše svatá, po mši sv. adorace s 15 min. meditací

Poutě o třetí sobotě v měsíci:

- 16.00 duchovní program
- 16.50 zamyšlení • 17.00 mše svatá

Každoroční týdenní pění pouť k Božimu milosrdenství:

- Obvykle poslední týden července (přesný termín na www.pout.cz)

Nikodémova noc:

- Obvykle čtvrtý čtvrtek měsíce (20.00 mše svatá, adorace do 23.00)

V neděli 25. května 2025

Mons. **Pavel Konzbul**, biskup brněnský,
během mše sv. na závěr V. kongresu o Božím milosrdenství
ustanoví kostel ve Slavkovicích

POUTNÍ SVATYNÍ BOŽÍHO MILOSRDENSTVÍ

Mše svatá začne **v 15.00 hod.** v areálu nad kostelem
ve Slavkovicích u Nového Města na Moravě

Ve 14.30 hod. P. Max Kašparů
svým zamyšlením „Poutní svatyní jsme my“
uvede do prožití mše svaté.

V. kongres o Božím milosrdenství / 23.–25. května 2025

Program a informace na: www.kongres.slavkovice.cz

Otcové pallotini, tel. 603 809 888

QR PLATBA
Děkujeme za váš
dar na kostel